

12 ΜΑΪΟΥ 2024

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ

(Β' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ, ΤΟΥ ΘΩΜΑ)

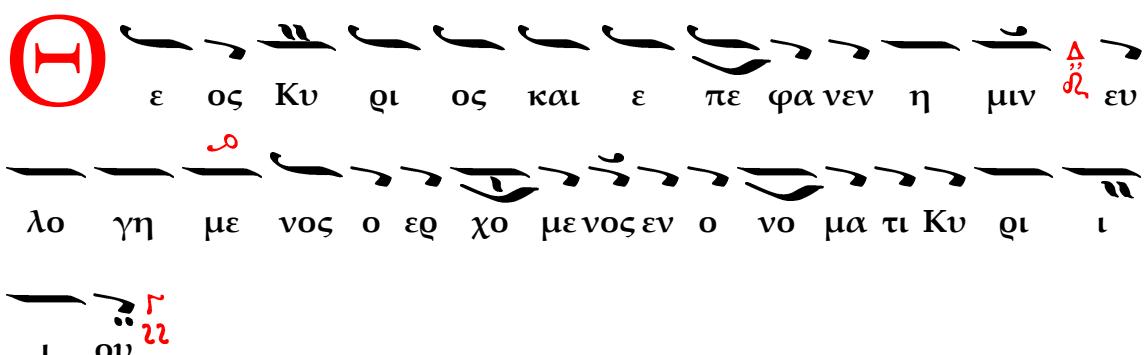
«Τὰ ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἔβδομάδα ἀνακυκλουμένης) ἑορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως, καὶ ἡ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ φηλάφησις καὶ σωτήριος ὁμολογία».

† Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κωνσταντίας Κύπρου (†403), Γερμανοῦ Κων/πόλεως (†740). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἐν Κυθήραις.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

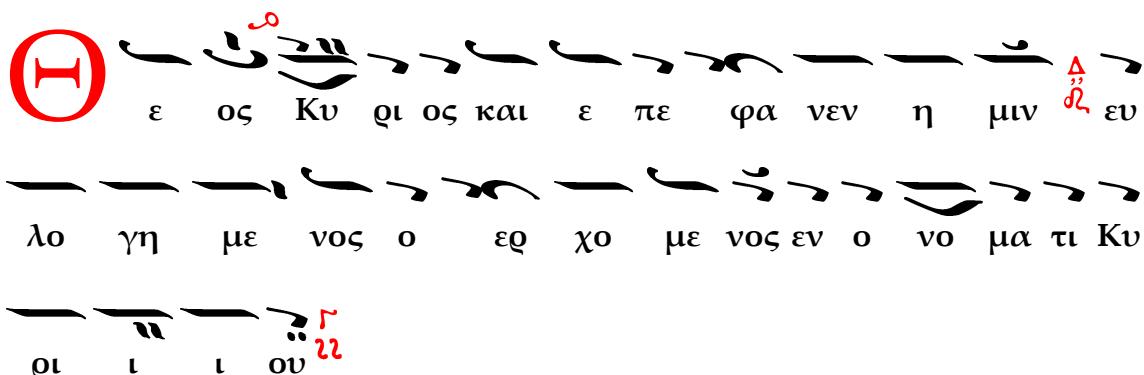
Ἅχος Γα φ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

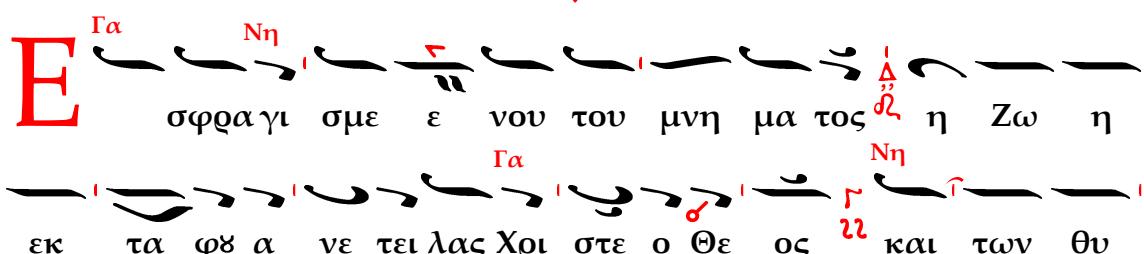
Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὁφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἅχος Γα φ

Πα

οων κεκλει σμενων τοις Μα θη ταις Δ ε πε στηςη παντων
 α να στασις Νη ι Πνε ευ μα ευ θες δι αν των ε γκαι νι
 ζων η μιν Δ κα τα το με γα σ8 ε ε λε ε
 ος ι (γ)
 το τέλος: Δ Νη Δ κα τα το με ε γα σ8 ε λε ο ο ο ος ι
 Συναπτη μικρα, μεθ' ήν έκφωνησις.
 "Οτι σὸν τὸ κράτος...
 * * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Η συνήθης Στιχολογία· ἀντὶ δὲ τοῦ Ἀμώμου,
 ὁ Πολυέλεος, διὰ τὴν Δεσποτικὴν Εορτήν.]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἡχος η Πα η

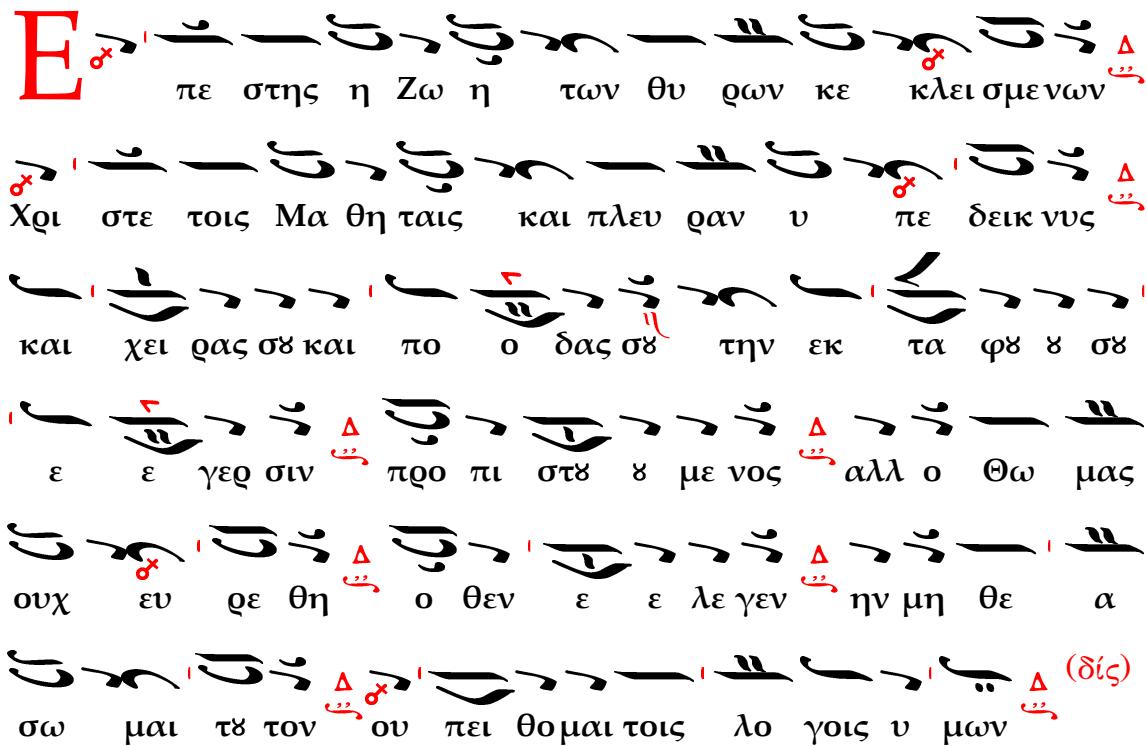
T ω φο βω των E βραιων κεκρυμ με νων των Ma θη
 των Δ και εν τη Si αν συ νηγ με ε νων Δ ει σηλ θες
 προς αν τ8 8ς A γα θε ι και ε στης κε κλει σμε νων των
 θυ ρων Δ εν με σω αν των χα ρο ποι ος ι και ν
 πε δει ξας αν τοις τας χει ει ρας Δ και της α χραν
 τ8 σ8 πλευ ρας τ8ς μω λω πας ι λε ε γων τω α πι στ8ν
 τι Ma θη τη Δ φε ρε την χει ει ρα σ8 και ε ρε εν

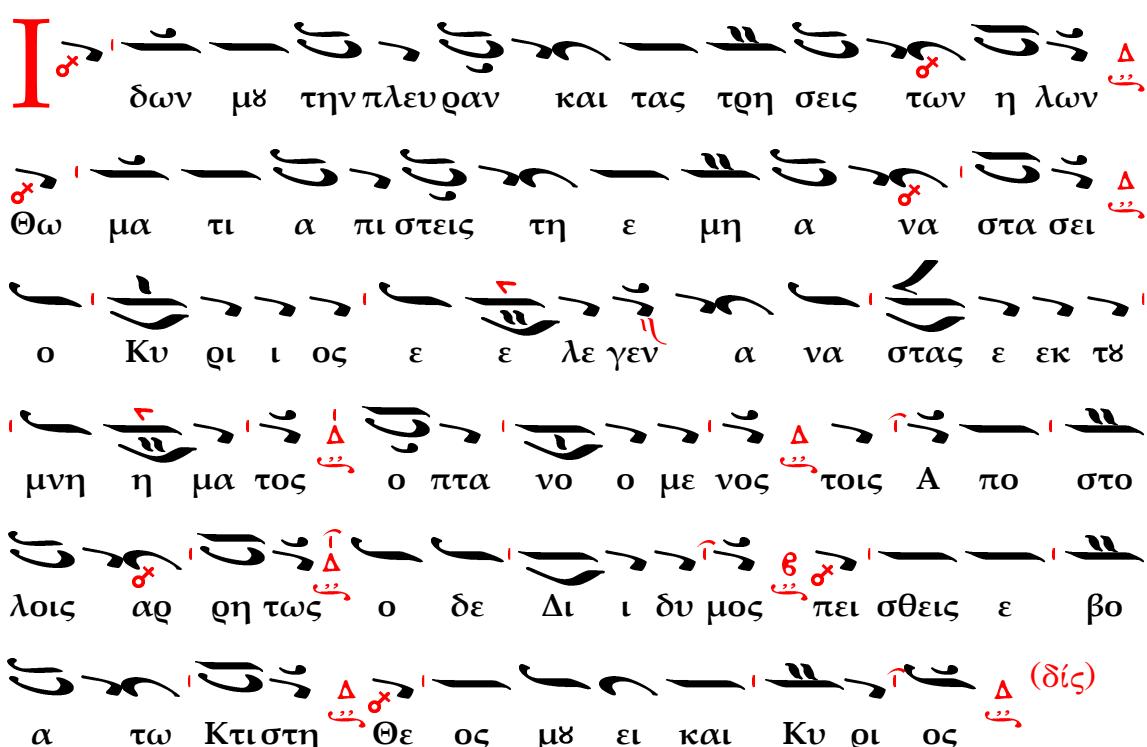
 να Δ̄ ο ο τι αν το ος ε γω ει μι Δ̄ ο δι α σε ε
 παθη τος η (δίς)

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ. Ἡχος Λιθος

 Ε πε στης η Ζω η των θυ ρων κε κλει σμενων Δ̄
 Χρι στε τοις Μα θη ταις και πλευ ραν ν πε δεικ νυς Δ̄
 και χει ρας σ8 και πο ο δας σ8 την εκ τα φ8 8 σ8
 ε ε γερ σιν προ πι στ8 8 με νος αλλ ο Θω μας
 ουχ ευ ρε θη ο θεν ε ε λε γεν ην μη θε α
 σω μαι τ8 τον ου πει θομαι τοις λο γοις ν μων Δ̄ (δίς)
 Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.
 Ὁμοιον.

 Ι δων μ8 την πλευραν και τας τρη σεις των η λων Δ̄
 Θω μα τι α πι στεις τη ε μη α να στα σει Δ̄
 ο Κν ρι ι ος ε ε λε γεν α να στας ε εκ τ8
 μνη η μα τος ο πτα νο ο με νος τοις Α πο στο
 λοις αρ ρη τως ο δε Δι ι δν μος πει σθεις ε βο
 α τω Κτιστη Θε ος μ8 ει και Κν ρι ος Δ̄ (δίς)

* * *

Εύλογητάρια οὐ φάλλονται
χάριν τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς.

* * *

ANABAΘMOI, PROKEIMENON
Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἥχου.

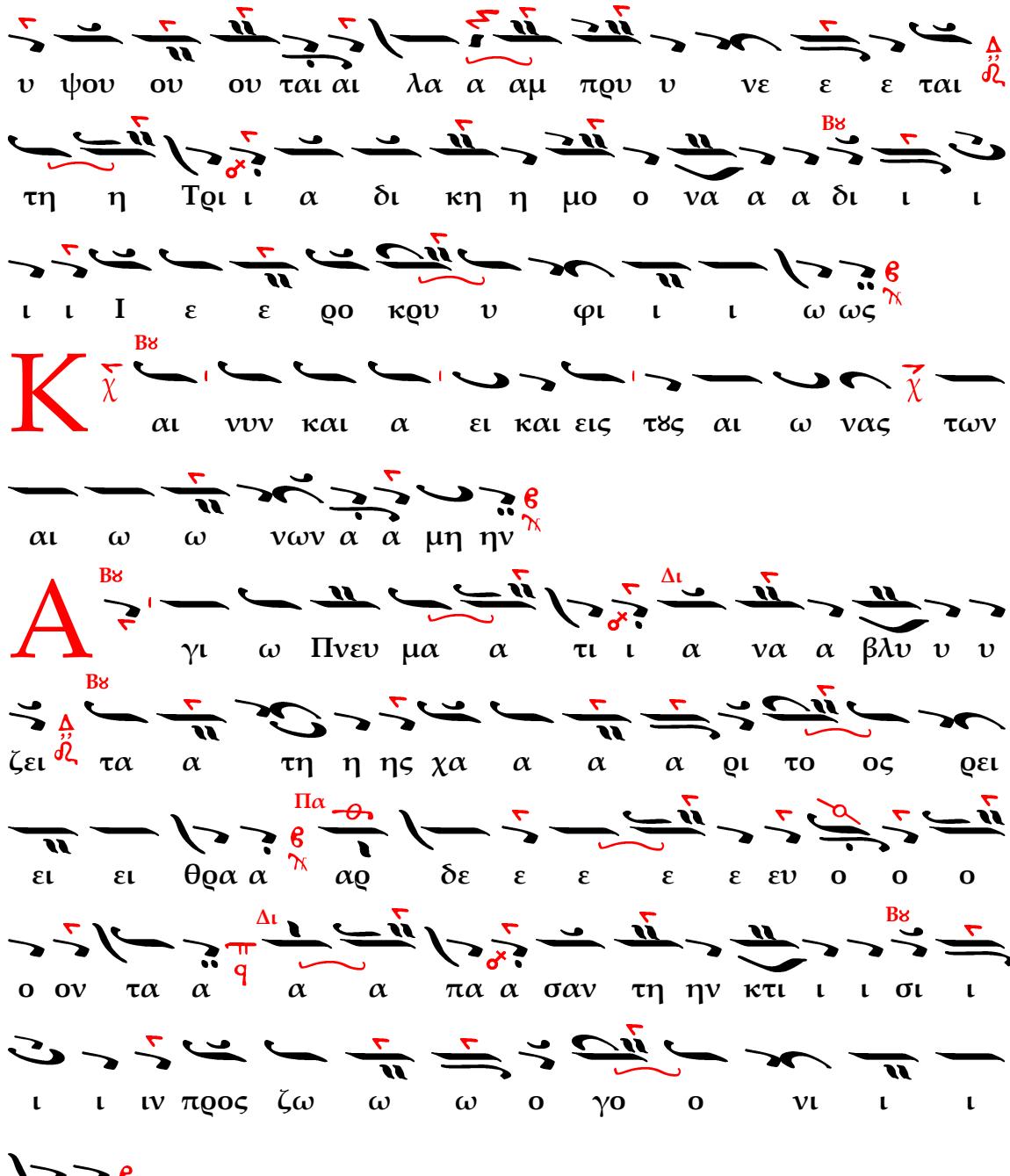
Ἄχος δὲ Βουξ

E κ νε ο τη το ο ο ος μ⁸ πο ο ολ λα α α
 πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
 αν τος α αν τι ι λα α α β⁸ 8 8 και σω ω ω
 σον Σω ω τη η ηρ μ⁸ 8

O ι μι σ⁸ 8ν τες Σι ω ω αν αι αι σχυ νν θη
 η η τε ε ε ε ε α πο ο τ⁸ Κυ ν οι
 ι ι 8 8 ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο
 ο ος γαρ πυ υ ρι ι ι ι ε ε σε ε ε
 σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ ξ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι
 ι ω Πνε εν μα α τι ι

A γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ ν
 χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

 ν ψου ου ου ται αι λα α αμ προν ν νε ε ε ται Δ^δ
 τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι
 Ι Ι ε ε ρο κρον ν φι ι ι ω ως Β^β
K αι νυν και α ει και εις τρας αι ω νας των
 αι ω ω νων α α μη ην Β^β
A γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ ν ν
 ζει Δ^δ τα α τη η ης χα α α α οι το ος οει
 ει ει θρα α Α^α αρ δε ε ε ε εν ο ο ο
 ο ον τα α Π^π α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι
 Ι Ι ιν προσ ζω ω ω ο γο ο νι ι ι
Λ α αν Β^β

Προκείμενον, ἡχος Δ^δ Βουξ

E παι αι νει Ι ε ρον σα λημ τον Κυ οι ι
 ον Δ^δ αι νειτον Θε ον σα Σι ων Β^β
O τι ε νι σχυ σε τρας μοχ λας των πν λων σα Δ^δ
 εν λο γη σε τρας νι τρας σα εν σοι Β^β

E παι αι νει I ε ρου σα λημ τον Κυ ρι ι
ον αι νει τον Θε ον σα Σι ων
χ ο τι θεις τα ο ρι α σα ει ρη νην και
στε αρ πυ ρου εμ πι πλων σε
E παι αι αι νει I ε ρου σα λημ τον Κυ
ρι ι ον αι νει τον Θε ον σου Σι ι ω ω ω ων

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

·Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

·Ο ιερεύς· Ὁτι ἄγιος εῖ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

'Αμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὅρθου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἕκσος επί Δι θεό

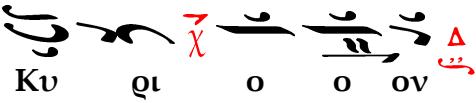
Π α α σα πνο η αι νε σα τωτον Κυ οι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. ▲

¶ ἡ μεταπέμπτη ἡμέρα τοῦ Κυρίου σανατολής

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. ^

A γε γα α τω πυο ν ν ν πα γα τον

Κυ ρι χ ο ο ον Δ

Εὐαγγέλιον.

Ο διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἴκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ο διάκονος· Σοφίᾳ· ὄρθοι· ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου.

Ο ιερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο ιερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο ιερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἔωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Α'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (κη' 16-20).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἔνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὅρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἴδοντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν. Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν· καὶ ἴδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας ἔως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Ἄμήν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ο Προεστώς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἄγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἰ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὄνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν· * ἴδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Ο Ν' ΨΑΛΜΟΣ
Γεωργίου Ραιδεστηνού († 1889)

χ Δ

E λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα
 τα το με γα ε λε ος σ8 και κα τα το πλη θος
 των οικτιρμων σ8 ε ξα λειψον το α νο μη μα μ8
E πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι
 ας μ8 και α πο της α μαρ τι ας μ8 κα θα ρισον
 με

O τι την α νο μι αν μ8 ε γω γι νω σκω και
 η α μαρ τι α μ8 ε νω πι ον μ8 ε στι δι α παν
 τος

S οι μο νω η η μαρτον και το πο νη ρον ε
 νω πι ον σ8 ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
 ω θης εντοις λο γοις σ8 και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
 σε

I δ8 γαρ εν α νο μι αις συ νε ληφθην και εν α
 μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρημ8

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας Δ τα α
 δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σ8 ε δη λωσας
μοι β

Εις τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ β

I δ8 8 8 8 8 γα αρ α λη η η η
 θει αν η η η γα πη η σα ας Δ τα α δη λα
 και αι τα κρυ ν φι ι α τη η η ης σο ο
 φι ι ι α ας σ8 8 ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι οι Δ
 'Ο α' χορός.

E ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα Δ Δ

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
 μαι Δ πλυ νεις μεκαι ν περ χι ο να λευ καν θη σομαι β

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
 συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να β

A πο ζρε ψον το προ σω πον σ8 α πο των α

μαρ τι ων μ8 και πα σας τας α νο μι ας μ8 ε ξα λει

ψον

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μ8

M η α πορ ρι ψης με α πο τ8 προ σω π8 σ8 και

το Πνευ μα σ8 το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μ8

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη

ρι ον σ8 και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον

με

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δ8ς σ8 και α σε

βεις ε πι σε ε πι στρεψ8 σι

P ν σαι με εξ αι μα των ο Θε ος σ8 ο Θε ος της

σω τη ρι ι ας μ8 α γαλ λι α σε ται η γλωσσα μ8 την

δι και ο συ νηνσ8

K υ οι ε τα χει λη μου α νοι ξεις και το

στο μα μ8 α ναγ γε λει την αι νε σινσ8

O τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δωκα αν

ο λο καν τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

H υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

A γα θυ νον Κυ οι ε εν τη ευ δο κι α

σ8την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη I ε

ρ8 σα λημ

T ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ρανκαι ο λο καν τω μα τα

T ο τε α νοι σ8σιν ε πι το θυ σι α στη οι ον

σ8 μο οσ χ8ς και ε λε η σονμε ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον Δ ε
 ξα λει ψον τα πλη θη των ε μωων εγ κληματων Δ
K Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
 νων Α μην Ζ Ταις της Θε ο το ο κ8 πρε σβει αις ε λε
 η μον Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μωων εγ κλημα
 των Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

Δ ε ξα λειψον το α νο μη μα μ8
A να στας ο I η σους α πο του τα φ8 κα
 θως προ ει πεν Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον
 ζω ην και με γα ε λε ο ο ος Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἄμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

‘Ο Κανών· ὁ τῆς ἑορτῆς
μετὰ τῶν εἰρημῶν εἰς στ’ ἄνευ στίχων.
Ποίημα Ιωάννου Μοναχοῦ.
’Οδὴ α'

Ἡχος Λαφαρ

Ἡχος Λαφ

σωμεν παν τες λα οι Δ^ρ τω εκ πι κρας δου λει ει
ας Δ^ρ Φα ρα ω τον Ισ ρα η ηλ α παλ λα ξα ντι Π^ρ
και εν βυ θω θα λα ασ σης Δ^ρ πο δι α βροχως ο δη
γη σα ντι Π^ρ ω δη ην ε ε πι νι κι ον Δ^ρ ο τι δε
δο ο ξαζαι Π^ρ(δίς) ι

Σ η μερον ε αρ ψυ χων ^Δ_δ ο τι χρι σος εικ τα α
φθ ^Δ_δ ωσ περ η λι ος εκ λα αμ ψας τρι η με ρος ^τ_ρ
τον ζο φε ρον χει μω ω να ^Δ_δ α πη λα σε της α μαρ
τι ας η μων ^π_ρ αν το ον α α νυ μνη σω μεν ^Δ_δ ο τι δε
δο ο ξα σαι ^π_ρ (δίς)
δο ο ξα σαι ^π_ρ

Αόξα.

βα σι λις των ω ρων τη λαμ προ φο
ρω η με ε ρα τη με ρων τε βα σι λι ι δι φα
νο τα τα δο ου ωο οου σα τε εο πει τον εγ

κριτοντης Εκ κλη σι ας λα ον **¶** α πανσως α α νυ μν8 8
 σα **Δ** τον α να στα αν ταχριζον **¶**
 Και νυν.

Π ν λαιθα να τα Χρι στε **Δ** ου δε τα φα σφρα
 γι ι δες **Δ** ου δε κλει θρα των θν ρω αν σοι αν τε
 στη σαν **¶** αλλ εξ α να στας ε πε ε στης τοις φι
 λοις σου **¶** ει ρη η νην Δε σπο τα α δω ρω με νος **Δ** την
 παν τα ν8ν ν πε ρε ε χ8σαν **¶**
 Ωδη γ.

Σ τε ρε ω σον με Χρι στε **Δ** ε πι την α σειστον
 πε ε τραν των ε ντο λω αν σου **Δ** και φω τι σον με φω
 τι ι ταπροσω π8 σ8 **¶** 8κ ε στιγαρ α γι ος πλην σ8 φι
 λα ανθρωπε **¶** (δις)

K αι ν8ς αν τι πα λαι ων **Δ** αν τι φθαρ των δε α
 φθαρ τ8ς δι α Σταυ ρ8 8 σ8 **Δ** Χρι στε τε λε σας η
 μα ας εν και νο τη τι **¶** ζω ης πο λι τεν εσθαι α ξι ως
 προ σε ε ταξας **¶** (δις)

Δόξα.

E ν τα φω πε ρι κλει σθεις ^Δ τη πε ρι γρα πτω σαρ
κι ι σ8 ο α πε ρι γρα πτος χρι στε α νε ε στης ^Δ
θυ ρων κε κλει σμε νων δε ε πε ε στης ^Δ σ8 τοις Μα θη ταις
παντο δυ ν να με ^π

Καὶ νῦν.

T ους μω λω πας σου χρι στε ^Δ ους ε κου σι ως ν
πε ε σης υ περ η μων ^Δ τοις Μα θη ταις σ8 φυ λα α
ξας μαρ τυ ρι ον ^π της σης ε δειξας εν δο ξ8 Α να στα α
σε ε ω ω ω ως ^π

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

”Οτι σὺ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

Ἡ Υπακοή. Ἡχος ^π Δι - θ.

Ω ζ εν με σω των Μα θη των σ8 πα ρε γε ν8
Σω τηρ ^Δ την ει ρη νην δι δ8ς αυ τοις ^Δ ελ θε και
μεθη μων και σω σον η μα α ας ^π Δ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἰν ἐκφώνησις.

Σὺ γὰρ εἰ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἡχος πλ. δ'.

Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροοχόν σου πλευράν, ὁ Θωμᾶς

έξηρεύνησε Χριστὲ δὲ Θεός· συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, σὺν τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἐβόα σοι, * Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Ο Οἶκος.

Τίς ἐφύλαξε τὴν τοῦ Μαθητοῦ παλάμην τότε ὀχώνευτον, ὅτε τῇ πυρίνῃ πλευρᾷ προσῆλθε τοῦ Κυρίου; τίς ἔδωκε ταύτη τολμᾶν, καὶ ἵσχυσε ψηλαφῆσαι φλόγεον ὀστοῦν; πάντως ἡ ψηλαφηθεῖσα· εἰ μὴ γὰρ ἡ πλευρὰ δύναμιν ἔχορήγησε πηλίνη δεξιᾷ, πῶς εἶχε ψηλαφῆσαι παθήματα, σαλεύσαντα τὰ ἄνω καὶ τὰ κάτω; Αὕτη ἡ χάρις Θωμᾶ ἐδόθη, ταύτην ψηλαφῆσαι, Χριστῷ δὲ ἐκβοήσαι· *

Κύριος ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἐπιφανίου, Ἐπισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου. (†403)

Στίχ. Φανεὶς Ἐπιφάνιος ἐν Κύπρῳ μέγας,

Κλέος παρ' αὐτῇ καὶ θανὼν ἔχει μέγα.

Τῇ δυωκαὶδεκάτῃ Ἐπιφάνιον μόρος εἶλε.

Οὗτος ὁ μέγας καὶ θαυμαστὸς Ἐπιφάνιος ἐκ χώρας γέγονε Φοινίκης, ἐκ περιοικίδος Ἐλευθερουπόλεως γονέων αὐτουργῶν. Τραφεὶς δὲ ἐν οἰκίᾳ μικρᾶ, καὶ οἵαν ἔχοιεν πένητες ἄνθρωποι καὶ γηπόνοι, αὐτὸς τῇ κατὰ Θεὸν διέλαμψεν ἀρετῇ καὶ εἰς τὸ ἀκρότατον ὑψος τῆς κατ' εὔσέβειαν προήχθη πολιτείας. Τῶν γὰρ γονέων αὐτοῦ τῇ τοῦ Νόμου ἐναπομεινάντων λατρείᾳ καὶ σκιᾷ καὶ μὴ δυνηθέντων ἴδεῖν τὸ φῶς τῆς χάριτος, αὐτὸς πρὸς τὴν ἐν Χριστῷ ἀλήθειαν ἔδραμε, μικρᾶς δραξάμενος ἀφορμῆς.

Κλεοβίου γάρ τινος ίασαμένου αὐτοῦ τὴν πληγήν, ἣν ὑπέστη κατὰ τοῦ μηροῦ, ἀτάκτως πεσόντος ἀπὸ τοῦ ὑποζυγίου, οὗ ἐπωχεῖτο, κατασκιρτήσαντος καὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ ὑποζυγίου θανατωθέντος, τότε μὲν ἀμφίδοξον ἐν διαλογισμοῖς ἔσχε τὴν γνώμην καὶ τὸ λοιπὸν οὐ πάνυ τῇ τοῦ Νόμου προσεῖχε δουλείᾳ. Υστερον δέ, Λουκιανῷ τινι μονάζοντι ἐντυχών, εἶδεν αὐτὸν πένητι ἐντυγχάνοντα, ζητοῦντι αὐτῷ βρῶσιν φαγεῖν· ὁ δὲ καὶ τριβώνιον ἐπέδωκε· καὶ αὐτίκα ἄνωθεν ἔκεινῳ στολὴ τῷ Λουκιανῷ ἐνεδύετο· καὶ ταῦτα θεασάμενος Ἐπιφάνιος, τῇ τῶν Χριστιανῶν πίστει προσέρχεται καὶ τὸ ἄγιον Βάπτισμα παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου δέχεται.

Τὰ δὲ ἐντεῦθεν δυσέφικτον ἐν ἐπιτόμῳ πάντα περιλαβεῖν τὰ θαυμάσια, ἃ εἰργάσατο. Τοσοῦτον δὲ εἰπεῖν μόνον ἐστὶν ἀναγκαῖον, ὅτι κομιδῇ νέος τῇ ἡλικίᾳ τὴν κατὰ Χριστὸν πίστιν ὑποδεξάμενος, εὐθὺς μονάσας ὁσίως, πάντας τοὺς κατ' αὐτὸν ὑπερήλασεν ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις ἀσκητικοῖς· καὶ εἰς τὸ τέλειον τῆς ἀρχιερωσύνης γενόμενος, κατάλληλον ἔσχε τὴν πρᾶξιν τοῖς προιβεβιωμένοις. Ἐν μὲν γὰρ τοῖς παρελθοῦσιν, ἀσκητικὴν διαγωγὴν καὶ πλήθη θαυμάτων καὶ θεραπείαν πολλῶν ἀσθενούντων εἰργάσατο. Ἐν δὲ τοῖς μετὰ τὴν ιερωσύνην, αὐτά τε ταῦτα καὶ διδασκαλίαν ὀρθὴν καὶ συγγραμμάτων πλῆθος, δι' ᾧ πάντας ἐπαίδευσεν ὑπὲρ οὗ πολλοὺς ἔξεῦρε τοὺς πειρασμοὺς παρὰ τῶν κακοδόξων. Ζήσας δὲ ἔτη δεκαπέντε πρὸς τοῖς ἔκατον, ἐπὶ μησὶ τρισίν, ὡς αὐτὸς Ἀρκαδίῳ τῷ βασιλεῖ ἐρωτήσαντι ἀπεκρίνατο, τῷ Κυρίῳ τὸ πνεῦμα παρέθετο· οὐκέτι τῇ κατ' ἔκεινου ἔξορίᾳ συνήνεσε. Τὸν δὲ φασὶν ἀντιγράψαι, μηδὲ αὐτὸν τὸν τόπον, πρὸς ὃν ἀπέσταλτο

ύπερόριος, φθάσαι κατιδεῖν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ οἴκῳ, τῷ ὅντι ἔνδον τοῦ Ἅγίου Φιλήμονος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. (†740)

Στίχ. Χαίρων ἀφεὶς γῆν Γερμανὸς καὶ γῆς θρόνον,

Γῆς Δημιουργοῦ τὸν θρόνον χαίρει βλέπων.

Οὗτος ὑπῆρχεν υἱὸς Ἰουστινιανοῦ τοῦ Πατρικίου, ἀνδρὸς περιφανοῦς καὶ περιβοήτου καὶ κατὰ τοὺς χρόνους Ἡρακλείου τοῦ βασιλέως πλείστας ἀρχὰς δημοσίας διοικήσαντος· δὲν θαυμασθέντα παρὰ τῆς συγκλήτου, διὰ τὴν ἄκραν εὔσέβειαν, ὁ ἔγγονος Ἡρακλείου ζηλοτυπήσας ἀπέκτεινε καὶ Γερμανὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ, βραχύτατον ὄντα, εὔνούχισε καὶ τῷ αἰλήρῳ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας κατέλεξεν. Ὁ δέ, ὡς ἕρμαίω χρησάμενος τῷ συμβάντι, ἐπέδωκεν ἔαυτὸν τῇ τῶν θείων Γραφῶν μελέτῃ ὀξύτητι δὲ φύσεως καὶ πόνοις ἐνδελεχέσιν, ἐπὶ πλείστον προελθών γνώσεως καὶ τὸν βίον ὁμοίσας καλῶς, πρῶτον μὲν χειροτονεῖται τῆς ἐν Κυζίκῳ Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπος, οὐ σχεδιάσας τοὺς βαθμούς, ἀλλ’ ἀκολουθίᾳ καὶ τάξει ἐπὶ τὸ τέλειον προελθών. Ἐπειτα δέ, τῶν Ἐκκλησιῶν ἔμφρονος ἐπιστασίας δεομένων καὶ ἀνδρὸς λόγω καὶ πράξει κατηρτισμένου, ἀπὸ τῆς Κυζίκου πρὸς τὴν μεγάλην Κωνσταντινουπόλεως καθέδραν ἀνάγεται.

Ἐνθα πολλαῖς διδασκαλίαις τὸν λαὸν κατήρτισε καὶ τὰ βαθύτερα καὶ ἀσαφῆ τῆς Γραφῆς ἡρμήνευσε, καὶ πανηγυρικοῖς καὶ ἐγκωμιαστικοῖς λόγοις τὰς τῶν πιστῶν Ἐκκλησίας ἐφαίδρυνε καὶ μελῳδίαις καὶ ἄσμασι τὸ ἐν ταῖς ἀγρυπνίαις σκληρόν τε καὶ σύντονον κατέθελξεν. Ἐπεὶ δὲ Λέων ὁ Ἰσαυρος, τὴν τῶν Ρωμαίων ἀρχὴν τυραννήσας, κατὰ Θεοῦ πρῶτον ὑβρίζειν ἥρξατο καὶ τὰς Ἱερᾶς εἰκόνας καθελεῖν ἐπεχείρησε, καὶ οὕτε κρείττονι ἀποδείξεσιν, ὡς προσκυνεῖσθαι ταύτας καὶ τιμᾶσθαι, ἐπείθετο, ἀλλὰ καὶ τὰς συνταχθείσας βίβλους ὑπὲρ τῶν ἀγίων εἰκόνων κατέκαυσε, τότε συνιδὼν ὁ Ἅγιος, ὅτι κωφῷ τινι καὶ ἀναιδεῖ καὶ ἀνοήτῳ παραινεῖ, θεὶς ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς τραπέζης τὸ ὡμοφόριον αὐτοῦ, ἐν τῷ ἰδίῳ γενόμενος οἴκῳ, τὴν ἡσυχίαν ἡσπάσατο· καὶ ἐν γήρᾳ καλῷ τὸν βίον κατέλυσε, τοῖς ἐνενήκοντα χρόνοις προσεπιβάς. Καὶ παρ’ αὐτὴν τὴν ἐκφοράν, τοὺς προσεγγίσαντας αὐτοῦ τῷ λειψάνῳ παντοίων ἀπαλλάξας παθῶν καὶ μετὰ τὴν τούτου κατάθεσιν, τοῖς πιστοῖς ἱάματα βρύων, κατετέθη ἐν τῷ εὐαγεῖ Μοναστηρίῳ τῆς Χώρας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ δσιος πατὴρ ἡμῶν Θεόδωρος ὁ ἐν Κυθήροις, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†922)

Στίχ. Θεοῦ δωρεῶν ἐπωνυμίαν φέρων,

Βροτοῖς ἴασιν ἀεὶ πηγάζεις, Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος τοῦ ἐκ Καλαβρίας καὶ ἐν Μεθώνῃ ἀσκήσαντος. (δι αἱ.)

Στίχ. Καὶ πρὶν μὲν ηὔχει ὁ Λέων ἐν τοῖς πόνοις,

Αὔχει δὲ καὶ νῦν, ἀφορῶν ὡς πρὸς στέφη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φιλίππου τοῦ ἐν Ἀργυρίῳ τῆς Σικελίας.

Στίχ. Εὐχὰς ὡς ὅπλον ὁ Φίλιππος κατέχων,

Δαιμόνων τρέπει τὰ στίφη πανευκόλως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ, τοῦ

Θεσσαλονικέως, τούπίκλην Μαρούλη, τοῦ Ἰσαγγέλως ἐν Ἀθωνι
ἀσκήσαντος. (†1336)

Στίχ. Γερμανέ, ἀφάτου ὑπακοῆς κέρας,

Ἄγιασας Ἀθωναὶ ἰδρώτων φείθροις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμῃ τοῦ Ἅγιου Νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ ἐκ
Σερβῶν. (†1480)

Στίχ. Πυρὶ φοβερῷ ἐν Σέρβοις μαρτυρήσας,

Τούτων ἐδείχθη ὁ Ἰωάννης κλέος.

Ἐχαιρεν ὑμνῶν Ἰωάννης ἐν μέσῳ,

Θεὸν καμίνου ως πάλαι νεανίαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμῃ τοῦ ἄγίου νεομάρτυρος Ἰωάννου τοῦ
Βλάχου, ἐν Κωνσταντινούπόλει μαρτυρήσαντος καὶ ἀγχόνῃ
τελειωθέντος. (†1622)

Στίχ. Σώφρων ὑπάρχων, ὡς Ἰωάννης Βλάχε,

Ἀθλεῖς ἄριστα δι' ἀγάπην Κυρίου.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ δευτέρᾳ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὰ ἐγκαίνια
ἐορτάζομεν τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως, καὶ τὴν τοῦ ἄγίου
Ἀποστόλου Θωμᾶ φηλάφησιν καὶ σωτήριον διμολογίαν.

Στίχ. Εἰ νηδύος κλείς, ἢ τάφου μὴ κωλύει,

Σὴν Σωτερὸ δόρμήν, κλεῖς θυρῶν πῶς κωλύσει;

Ταῖς τοῦ σοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

* * *

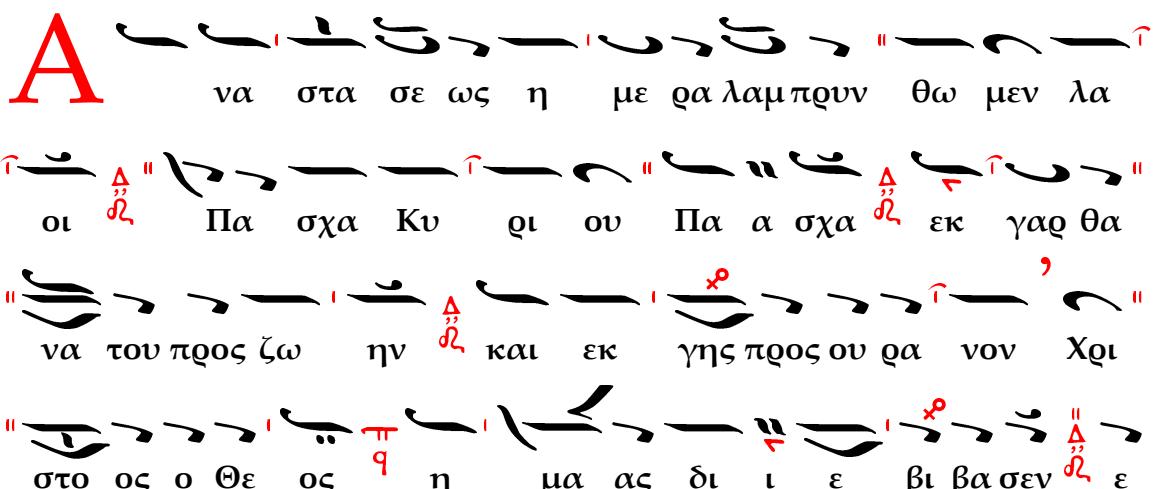
ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τοῦ Πάσχα.

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα μέχρι τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ
Τυφλοῦ, (ἐκτὸς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ τῶν μεθεόρτων αὐτῆς), καὶ τῇ Τετάρτῃ τῆς
ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.

Ὕχος Λατρείας

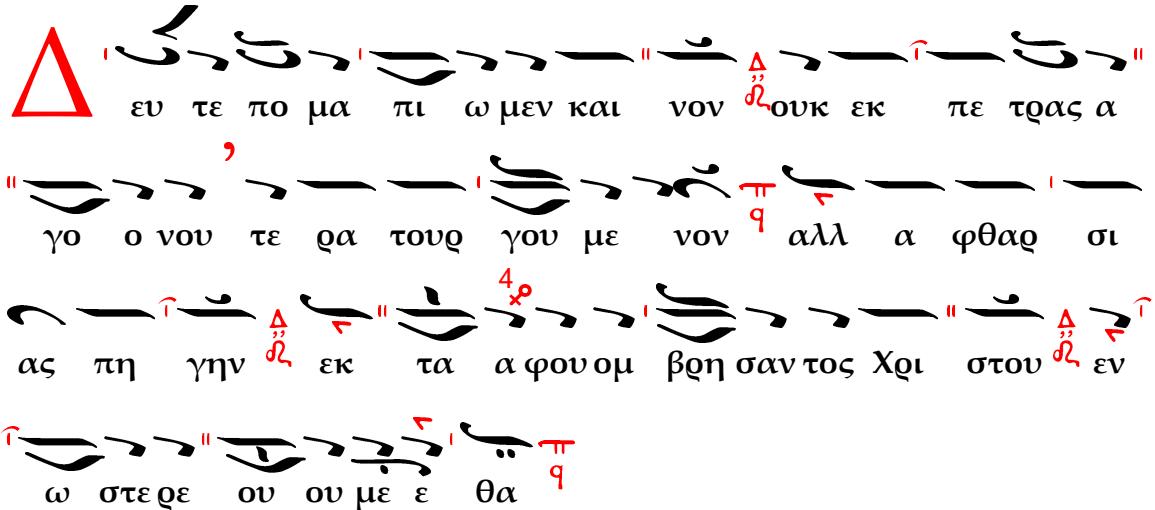
ῳδὴ α'

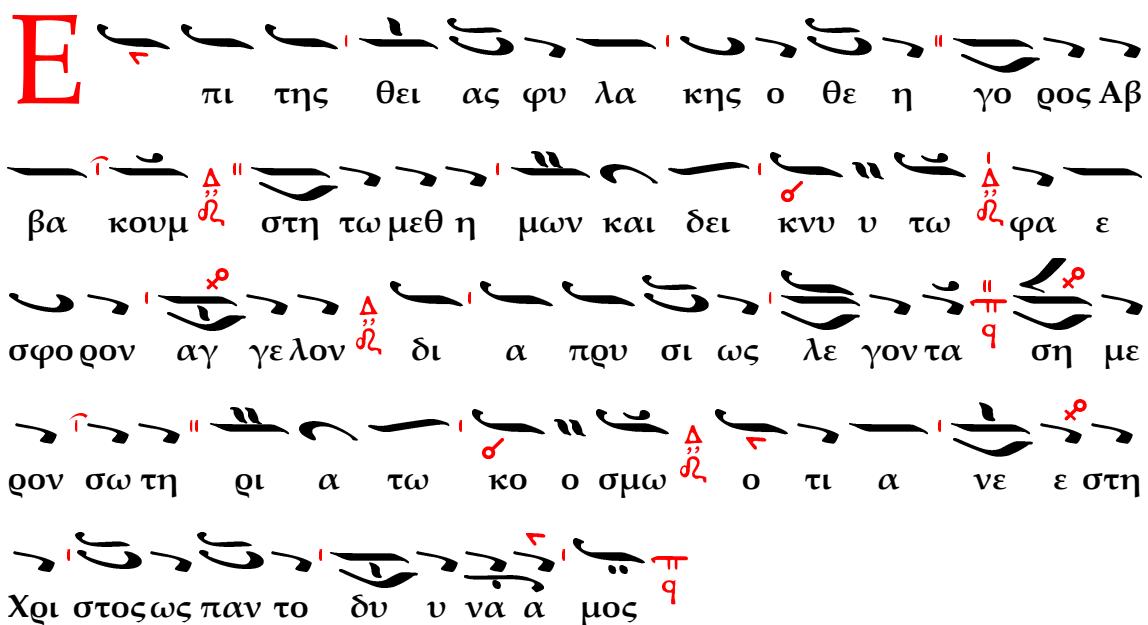
 πι νι κι ον α α δο ον τας π
q

ῳδὴ γ'

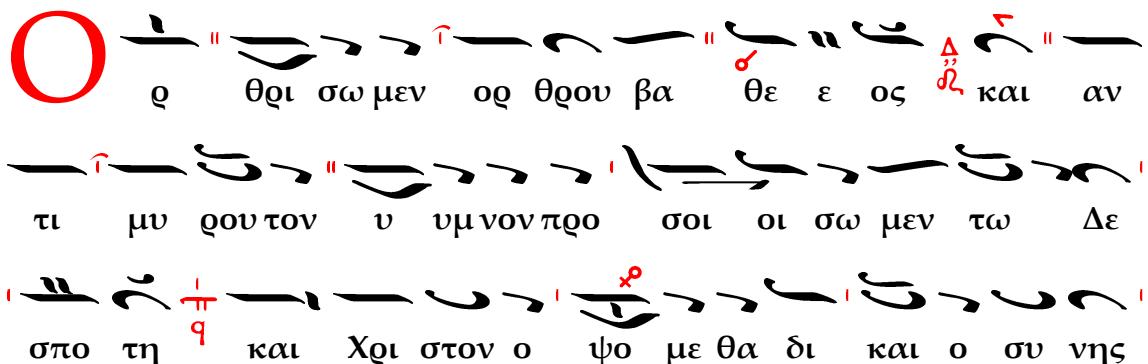
 Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον Δ ουκ εκ πε τρας α
q
 γο ο νον τε ρα τουρ γου με νον q αλλ α φθαρ σι
 ας πη γην Δ εκ τα α φουομ βρη σαν τος Χρι στου Δ εν
4
 ω στερε ου ον με ε θα π
q

ῳδὴ δ'

 Ε πι της θει ας φυ λα κης ο θε η γο ρος Αβ
 βα κουμ Δ στη τω μεθη μων και δει κνν ν τω Δ φα ε
 σφορον αγ γε λον Δ δι α πρυ σι ως λε γον τα q ση με
 ρον σω τη ρι α τω κο ο σμω Δ ο τι α νε ε στη
 Χρι στος ως παν το δυ ν να α μος π
q

ῳδὴ ε'

 Ο ρ θρι σω μεν ορ θρον βα θε ε ος Δ και αν
 τι μν ρον τον ν υμ νον προ σοι οι σω μεν τω Δε
 σπο τη q και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης

η λι ον **π**α σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα **π**

ῳδὴ στ’

Kα τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης **π** και

 συ νε τριψας μο χλουςαι ω νι ους κα το ο χθς πε πε

 δη με ε νων χρι στε **και** τρι η μερος **π** ως εκ κη τους

 Ι ω νας **π** ε ξα νε εστηστουν τα φου **π**

ῳδὴ ζ

Oπαι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος **π** γε

 νο ο με νος αν θρω πος **π** πα σχει ως θνη τος **και** δι

 α πα θθς το θνη τον **π** α φθαρ σι ας εν δυ ν ει ευ

 πρε πει αν **π** ο μο νος εν λο γη τος των Πα τε ε ρων **π**

 Θε ος και ν πε ρε εν δο ο ξος **π**

ῳδὴ η

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
καὶ ὑπερυφοῦντες αὐτὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

π

Aν τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα **π**

 η μι α των Σαβ βα των **π** η βα σι λι ις και κυ ρι

α ε οο των ε οο τη και πα νη γυ ρις ε
 στι πα νη γυ ρε ων εν η εν λο γου μεν χρι
 στον εις τους αι ω να α ας

* * *

Ο διάκονος. Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ θ' ὄδη.

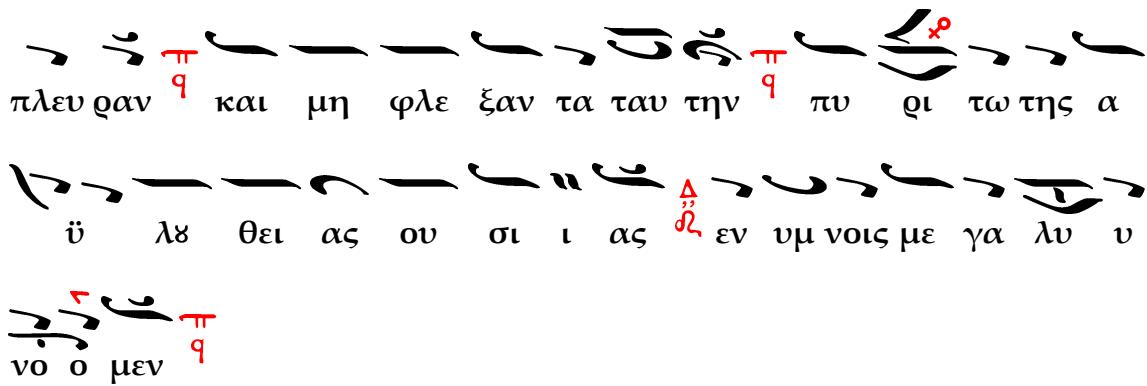
Ὕχος η Πα ρ

ε την φα ει νην λα μπα δα α και μη τε ρα τη
 θε ου την α ρι ζη λον δο ξαν και α νω τε ραν
 πα ντων των ποι η μα α των εν υμ νοις με γα λυ ν
 νο ο μεν (δίς)

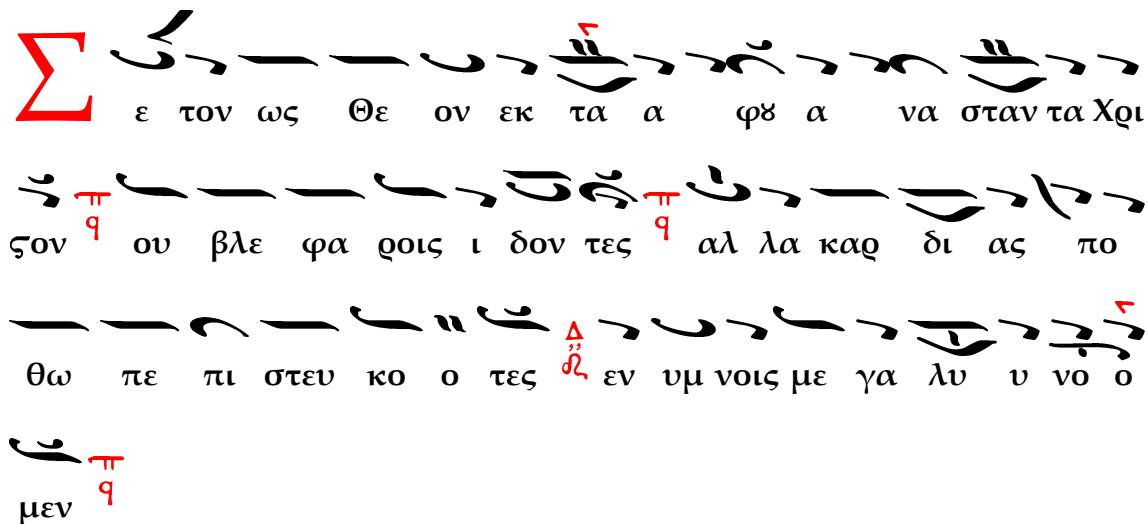
ου την φα ει νην η με ρα αν και ν περ λαμπ ρον
 χρι ις την ο λο φω τον χα ριν εν η ω ραι ος
 καλ λει τοις Μα θη ται αις σθ ε πεστης με γα λυ ν
 νο ο μεν (δίς)

Δόξα.

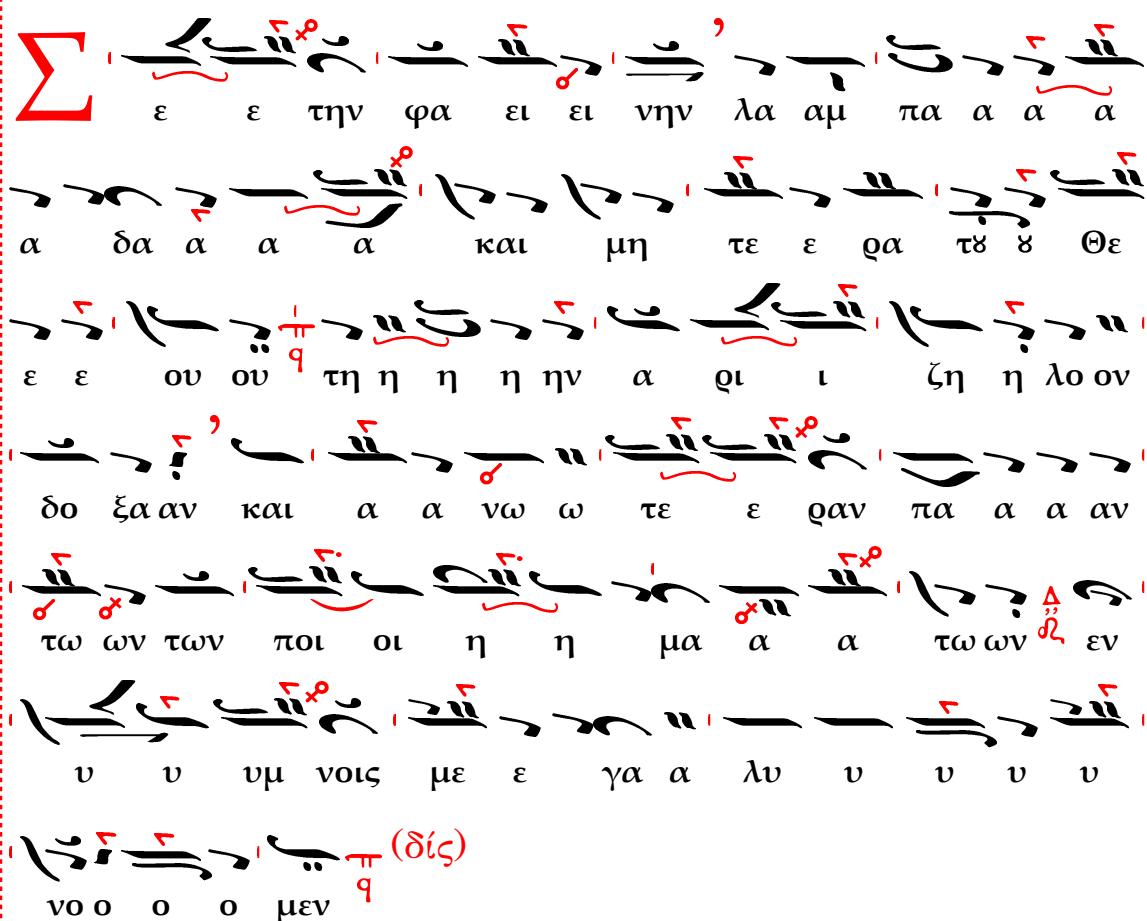
ε τον χο ii κη πα λα α μη ψη λα φω με νον

 πλευραν και μη φλεξαν τα ταυ την πυρι τωτης α
 ü λαθει ας ου σι ι ας εν νυμ νοις με γα λυ ν
 vo o μεν

Καὶ νῦν.

 ε τον ως Θε ον εκ τα α φς α να σταν τα χρι
 ζον ου βλε φα ροις ι δον τες αλ λα καρ δι ας πο
 θω πε πι στευ κο ο τες εν νυμ νοις με γα λυ ν νο ο
 μεν

καὶ ἀργῶς

 ε ε την φα ει ει νην λα αμ πα α α α
 α δα α α α και μη τε ε ρα τς 8 Θε
 ε ε ου ου τη η η η ην α ρι ι ζη η λο ον
 δο ξα αν και α α νω ω τε ε ραν πα α α αν
 τω ων των ποι οι η η μα α α τω ων εν
 ν ν νυμ νοις με ε γα α λυ ν ν ν ν
 vo o o μεν

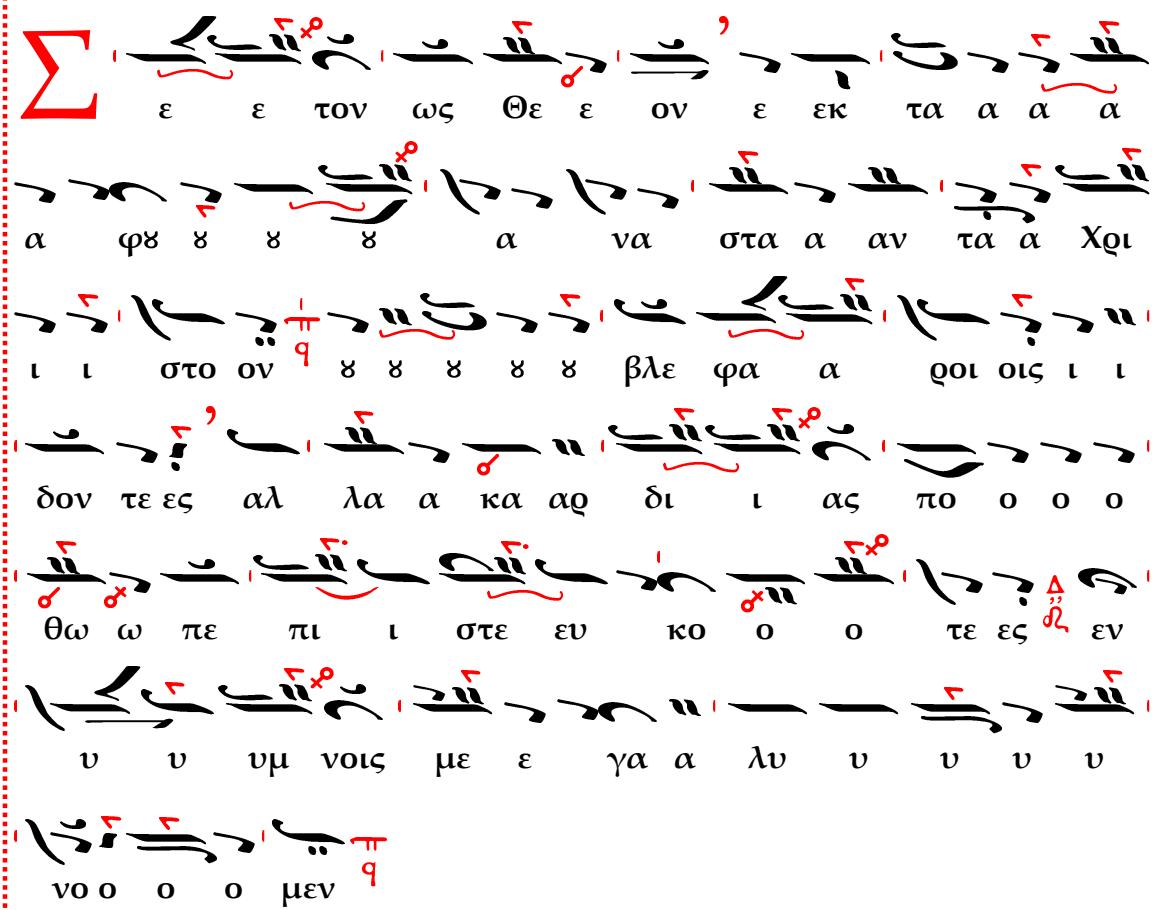
(δίς)

\sum ου ου την φα ει ει νην η η με ε ε ε
ε ρα α α αν και υ πε ερ λαμ προ ον χρι
ι ι στε ε τη η η ηη ο λο ο φω ω το ον
χα ρι ιν εν η η ω ω ραι αι ος κα α α αλ
λει ει τοις Μα α θη η ται αι αις σ8 8 ε
πε ε ε στης με ε γα α λν υ υ υ υ
νο ο ο ο μεν (δίς)

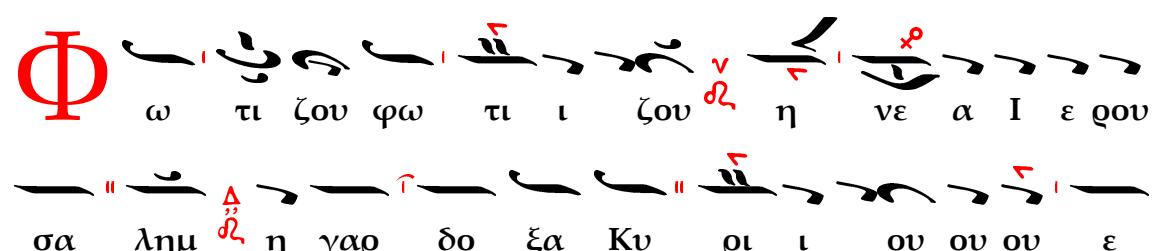
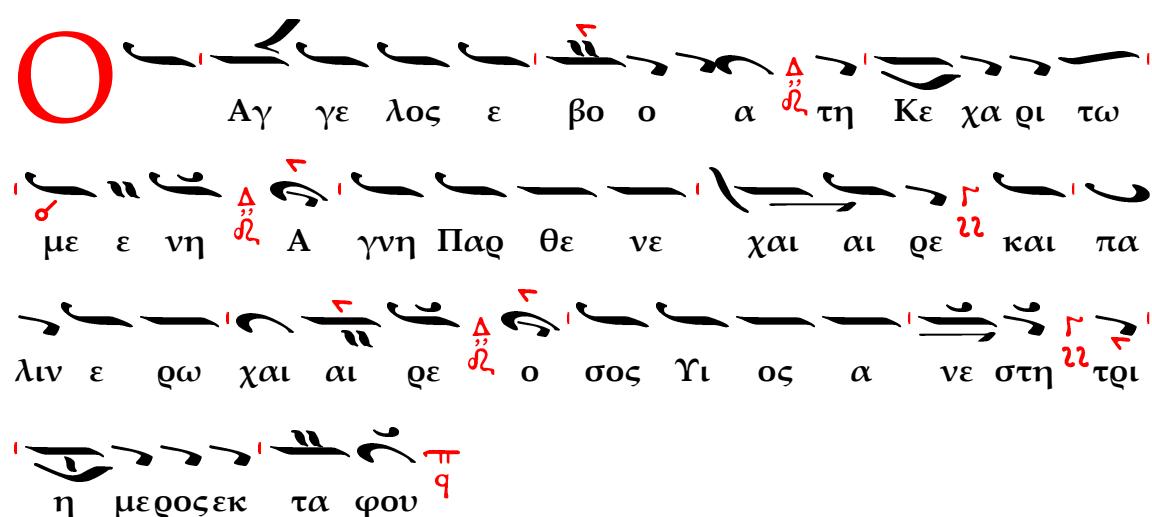
Δόξα.

\sum ε ε τον χο ι ι κη πα α λα α α α
α μη η η η ψη λα φω ω με νο ον πλε
ε εν ρα αν και αι αι αι μη φλε ε ξα αν τα α
ταν τη ην πν ρι ι τω ω τη ης α ü ü ü ü
λ8 8 θει ει ας ον ον σι ι ι α ας εν
ν ν νυ νοις με ε γα α λν υ υ υ υ
νο ο ο ο μεν

Καὶ νῦν.

Ἡ καταβασία

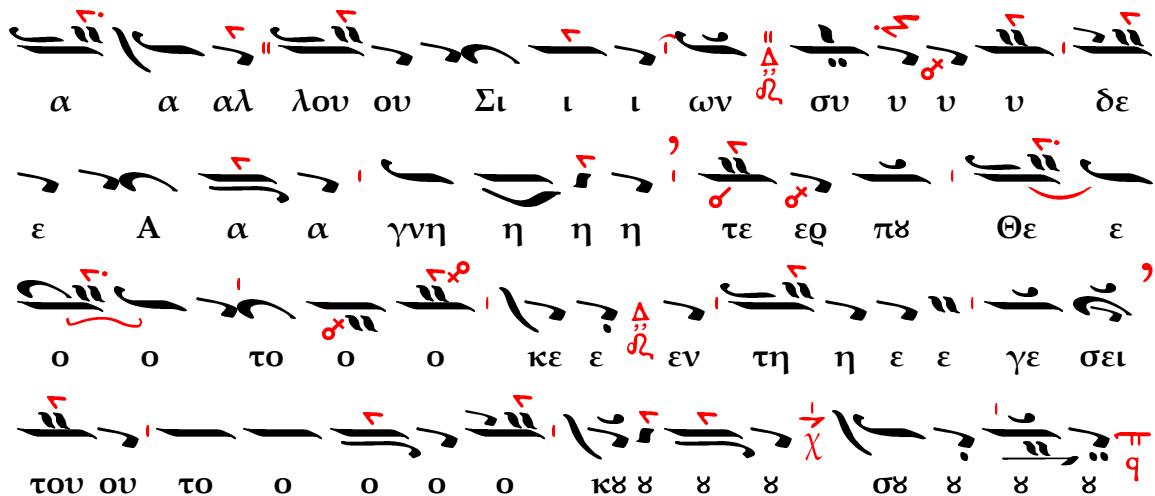

πι σε α νε τει λε ρχο ρευ ε νυν και α γα αλ λου
 Σι ων δύση συ ν δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε δύση
 εν τη ε γερ σειτου το ο κουου σου ου ου ου

και ἀργῶς

Ο α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α
 τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η δύση
 α γνη η Πααρ θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε και
 πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε δύση ο
 σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι
 η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ ω τι ι ι ζχ φω τι ι ι ζχ ρη νε
 ε ε α α Ι ι ε ε ρχ ρη σα α α λη ημ
 η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου
 ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε
 ρχο ο ο ρε εν ε ε νυ ν υν και αι α γα α

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις.

Ότι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ὕχος Δι Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων **β** (δις)
A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων **Δ**
 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων **Δ** και προ
 σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αν

τ **τ** **τ** **τ**
 δ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι **β**
 Ἔξαποστειλάρια.

Τῆς έορτῆς.

Ο ούρανὸν τοῖς ἀστροῖς. Ὅχος Γα Ζ

E μων με λων χει ρι σα **π** ε ξε ρευ νησας τας
 πλη γας **ρ** μη μοι Θω μα Α πι στη σης **π** τραυ μα τι

σθεν τι δι α σε συν Μα θη ταις ο μο
 φρο νει και ζων τα κη ρυτ τε Θε ον (δις)

Καὶ τὸ ἔτερον τῆς ἑορτῆς.

Ο οὐρανὸν τοῖς ἀστροις. Ἡχος Γα 2

Σ η με ρον ε αρ μυ ρι ζει και και νη κτι
 σι ις χο ρεν ει ση με ρον αι ρον ται κλει θρα
 θυ ρων και της α α πι στι ας Θω μα τά
 φι λα βο ων τος ο Κυ ρι ος και αι Θε ος
 μας

AINOI

Ἡχος Πα φ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ ν ν
 ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
 ων ον ρα α νων αι νει τε α αν το ο ον εν τοι οις
 ν ψι ι ι ι στοις Σοι πρε ε ε πει ν ν μνος
 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε αν το ον πα α αν τες οι A αγ γε ε

λοι οι οι α α αν του **π** αι νει ει ει τε α αν τον
 πα σαι αι δυ να α α μεις α αν τον ου **Σ** οι πρε ε ε
 πει ν ν μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω **π**

Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἔορτῆς.

Πανεύφημοι μάρτυρες. Ἡχος **Πα φ**

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ. **Δ** αἰνεῖτε
 αὐτὸν **Δ** κα τα το **χ** πλη θος της με γα λω συ νης αυ
τα **Δ**

M ε τα την εκ τα φθ σθ φρι κτη **Z**ω ο δο τα E
 γερ σιν **π** ωσ περ σφρα γι δας 8κ ε λυ σας **π** χρι στε τα μνη μα
 τος **π** 8 τω κε κλει σμε ε νων **δ** θυ ρων ει σε λη λυ θας **π**
 προς τας πα νευ κλε εις A πο στο λας σθ **π** χα ρο ποι ων
 αυ τας **π** και ευ θε ες σου πα ρε χο με νος **δ** τα τοις
 Πνευ μα δι α μετρον ε ε λε ε ος **π**
Δ **δ**

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος. **Δ** αἰνεῖτε αὐτὸν **Δ**
 εν
 ψαλ τη ρι ω και κι θα α ρα **δ**

M ε τα την εκ τα φθ σθ φρι κτη ^Δ_δ Zω ο δο τα E
 γερσιν ^π_q ωσ περ σφρα γι δαςθκ ε λυσας ^π_q χρι στε τθμνη μα
 τος ^π_q 8 τω κε κλει σμε ε νων ^Δ_δ θυ ρων ει σε λη λυθας
 προς τας πα νευ κλε εις A πο στο λας σθ ^π_q χα ρο ποι ων
 αυ τας ^π_q και εν θε ες σου πα ρε χο με νος ^Δ_δ τθ τοις
 Πνευ μα δι α μετρον ε ε λε ε ος

Στίχ. γ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ. ^Δ_δ αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ_δ
 εν χορδαις και ορ γα α νω ^Δ_δ

Θ ω μας ο και Δι δυμος ουκ ην ^Δ_δ εν δη μων η νι κα
 συ ^π_q τοις Ma θη ταις ωφθης Ku ρι ε ^π_q ο θεν η η πι στη
 σε ^π_q τη ση A να στα α σει ^Δ_δ και τοις κα τι δ8 σι σε ^π_q
 ε βο α ει μη βα λωτον δα κτυλον ^π_q εις την πλευ ραν αν
 τθ ^π_q και των η η λων τα τυ λω μα τα ^ρ_δ ου πι στευω
 ο τι ε ξε γη η γε ερ ται ^π_q

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· **Δ** αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. **Δ** πα σα πνο η αι νε σα τω τον Ku

ρι ov **Δ**

Ω οι θε λειςψη λα φησον χρι στος **Δ** τω Θω μα ε βο η
σε **π** βα λε την χει ρα και γνω θι με **π** ο στε α ε χο ντα **π**
και γε ω δες σω ω μα **Δ** και μη γι ν8 α πιστος **π** ε
πι σηςδε τοις αλ λοις πι στω θη τι **π** ο δε E βο η σεν **π**
ο θε ο ος μου και αι ο Ku ρι ος **Δ** συ **ρ** γ παρ χεις δο
ξα τη E γε ερ σει ει σ8 **π**

Δόξα. Καὶ νῦν. **Tῆς έορτῆς**

Ἔχος **Π**α **Θ**

Πα ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και γι νι ω και
A γι ω Πνευ μα α α τι **π**

K αι νυ ν ν και αι αι α α ει και εις
τ8 8 8ς αι αι ω ω ω νας **Δ** των αι ω ω ω
νων α α α μην **π**

Πα
M εθ η με ρας ο ο κτω **Δ** της ε γερ σε ω ως
 σου I η σου βα σι ι λευ **Δ** μο νο γε ε νες Λο ο
 γε του ου Πα α α τρος **Π** ω φθης τοι οις μα α α
 θη η ται αι αιςσου **Δ** κε κλει σμε ε νωωντων θυ ν ρων **Δ**
 την ει ρη νην σου ου πα ρε ε χο ο με ε ε ε
Πα
 νος **Δ** και τω α πι στου ουν τι μα α θη η τη **Δ** τους
 τυ ν υπους ε ε δει ει ει ει ξας **Π** δε ευ ρο
Πα
 ψη η λα α φη η η σον **υ** τας χει ρα α ας και
 αι αι του ους πο ο ο δας **Δ** και την α κη ρα το ον
Δι
 μου πλεε ε ευ ραν **Π** ο δε πει σθεις ε βο ο ο ο
Πα
 α α α α σοι **Δ** ο Κυ ρι ι ο ο ος μου ου και ο
 Θε ο οςμουδο ο ο ξα α α α σοι **Π**

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Ὕχος Πα

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως **Δ** δο ξα εν ν ψι
 ι στοις Θε ω **και** ε πι γης ει ρη η νη **Δ** εν αν θρω

ποιεις ευ δο κι α

Γ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου

μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ξαν

K ν ν ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε

Πατερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες I

η σου Χριστε ε και A γι ον Πνευμα

K ν ν ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο

Υι ο ος του Πα τρος ο αι αιρωντην α μαρτι i αν

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αιρων τας α

μαρτι i ας του κο σμου

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η

μα ας

O τι συ ει μο νος A γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος I η σους Χριστος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

K αθ ε κα στην η με ραν εν λο γη σω σε και αι
νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω να και εις τον
αι ω να τον αι ω νος

K α τα ξι ι ωσον Ku ρι ε εν τη η με ρα τα αν
τη α να μαρ τη τουςφυλα χθηναι η μα ας

E ν λο γη τος ει Ku ρι ε ο Θε ος τωνΠα τε
ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον
το ο νο μα α σου εις τουςαι ω νας α μη ην

Γ ε ε νοι το Ku ρι ε το ε λε οσουεφ η μας κα
θα περηλ πι σα μεν ε πι σε ε

E ν λο γη τος ει ει Ku ρι ε ε δι δα ξο ον με τα
δι και ω μα τα σου

K ν ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Ku ρι ε ε λε η
σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μα ρτον

σοι

K ν οι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ρ ον με του
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος

μου

O τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι
σου ο ψο με θα φω ως

P α ρα τει νον το ε λε ο ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

A γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

K αι νυ ν ν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μη ην

A γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας

A α α α γι ος ο Θε ε ε ος Α α α α

γι ι ι ο ος Ι σχν υ υ θο ος Α γι ο
 ος Α θα α α α να α α α τος Πα ε ε λε
 ε ε η η η σο ον η η μα α α α ας
Ἅχος πά Γα φ

Ε Γα Νη
 σφραγι σμε ε νου του μνη μα τος Α
 εκ τα φα α νε τει λας Χρι στε ο Θε ος Νη η Ζω η
 η Ζων κεκλει σμενων τοις Μα θη ταις Α ε πε στηςη παντων
 α να στασις Νη Πνε εν μα εν θες δι αν των ε γκαι νι
 ζων η μιν Α κα τα το με ε γα σ8 ε λε ο ο ο
 ος Νη
Ἅχος πά Πα φ

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἅχος πά Πα φ
Χ οι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και
 τοι οις ε εν τοις μνη μα σι Ζω ην χα οι σα α με
 νος Α έκ γ.

‘Ο διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
Τὰ ἔξαπλα.

Ἅγιος Παῦλος Νηστεῖος

Kυριε Ελέε σον
Kυριε Ελέε σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφὴ Μελετίου Συκιώτου).

Ἅγιος Παῦλος Νηστεῖος

Kυριε Ελέε σον
Kυριε Ελέε σον

Ἄθανασίου Καραμάνη.

Ὕχος Ἀδὲ Νη Ζ

Ὕχος Ἀδὲ Νη Ζ

Κυριε Ελέ εση σον ν
Κυριε Εε λε εη σον ζ
Κυριε Εε λε η σον Δ
Κυριε λε η σον ζ
Κυριε λε εη σον π
Και οιερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.
Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον Α'. Ὅχος β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

Ὕχος Δι Θ

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Ταις πρε σβει αις της Θεο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας Δ

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
(ξε' 2)

Ταις πρε σβει αις της Θεο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας Δ

Στίχ. Εἴπατε τῷ Θεῷ· Ως φοβερὰ τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς
δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἔχθροι σου. (ξε' 3)

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Δ Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ φαλάτωσάν σοι,
φαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

T αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Δ Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

T αις πρε σβει αις της Θε ο το ο κου Δ Σω τερ σω
σον η μα ας Δ

Ἀντίφωνον Β'. Ἡχος β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. (ξε' 2)

Σ ω σον η μα ας γι ε ε Θε ου Δ ο α να
ζας εκ νε κρων Δ ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 1

α Δ

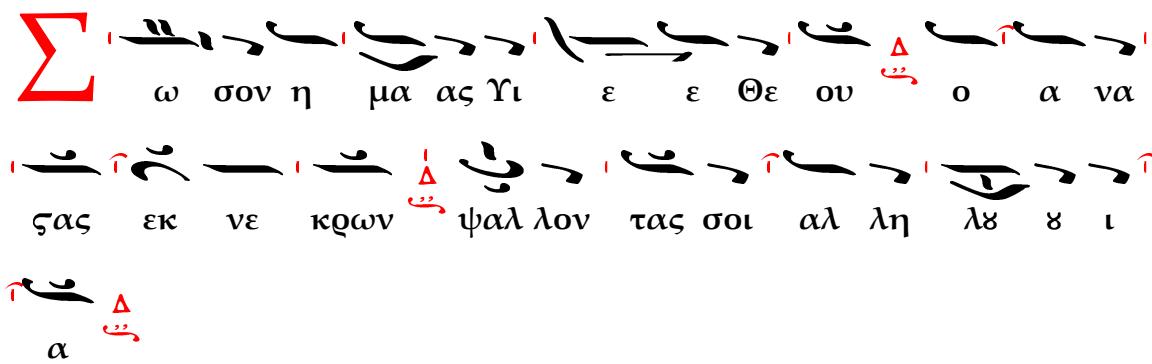
Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ
σωτήριον σου. (ξε' 3)

Σ ω σον η μα ας γι ε ε Θε ου Δ ο α να
ζας εκ νε κρων Δ ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8 8 1

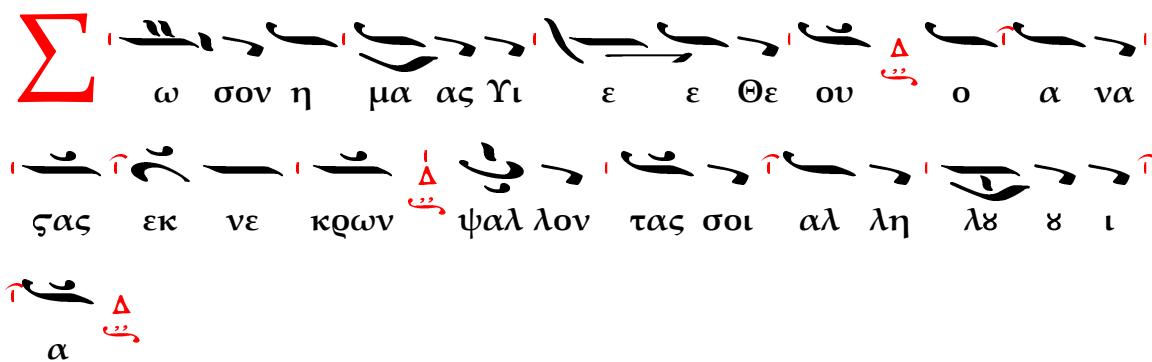
α Δ

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθω-

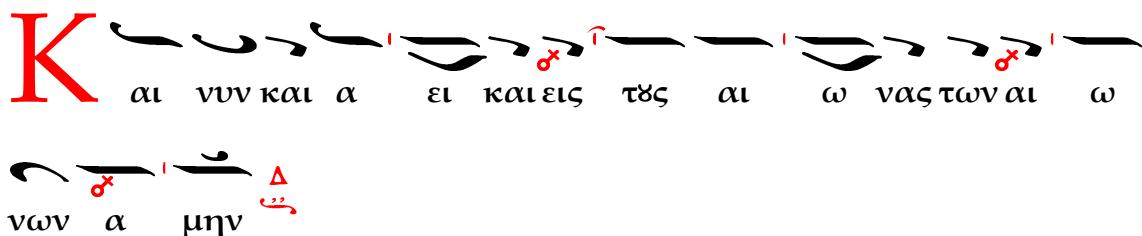
σάν σοι λαοὶ πάντες. (ξε' 4)

Στίχ. Εύλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξε' 8)

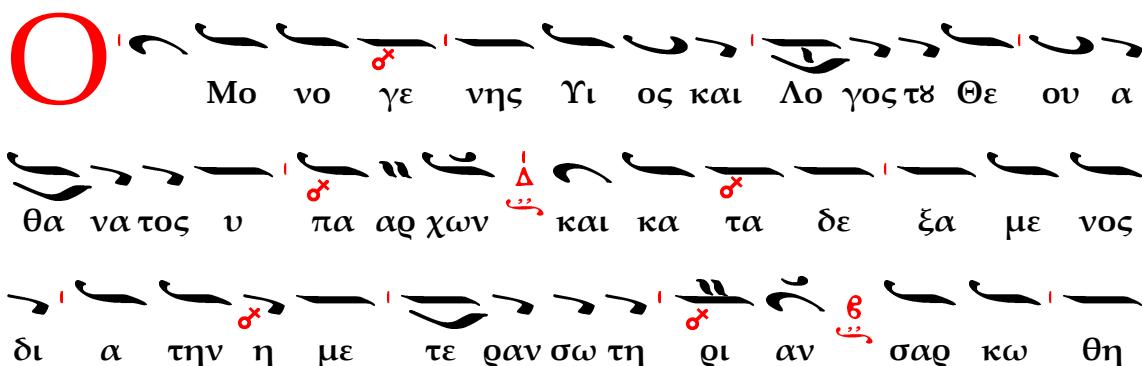
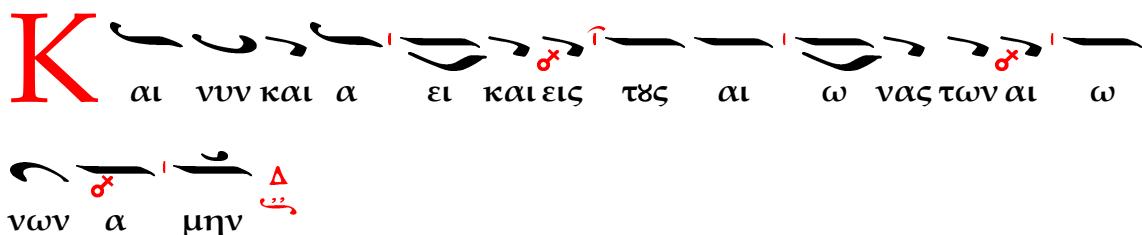

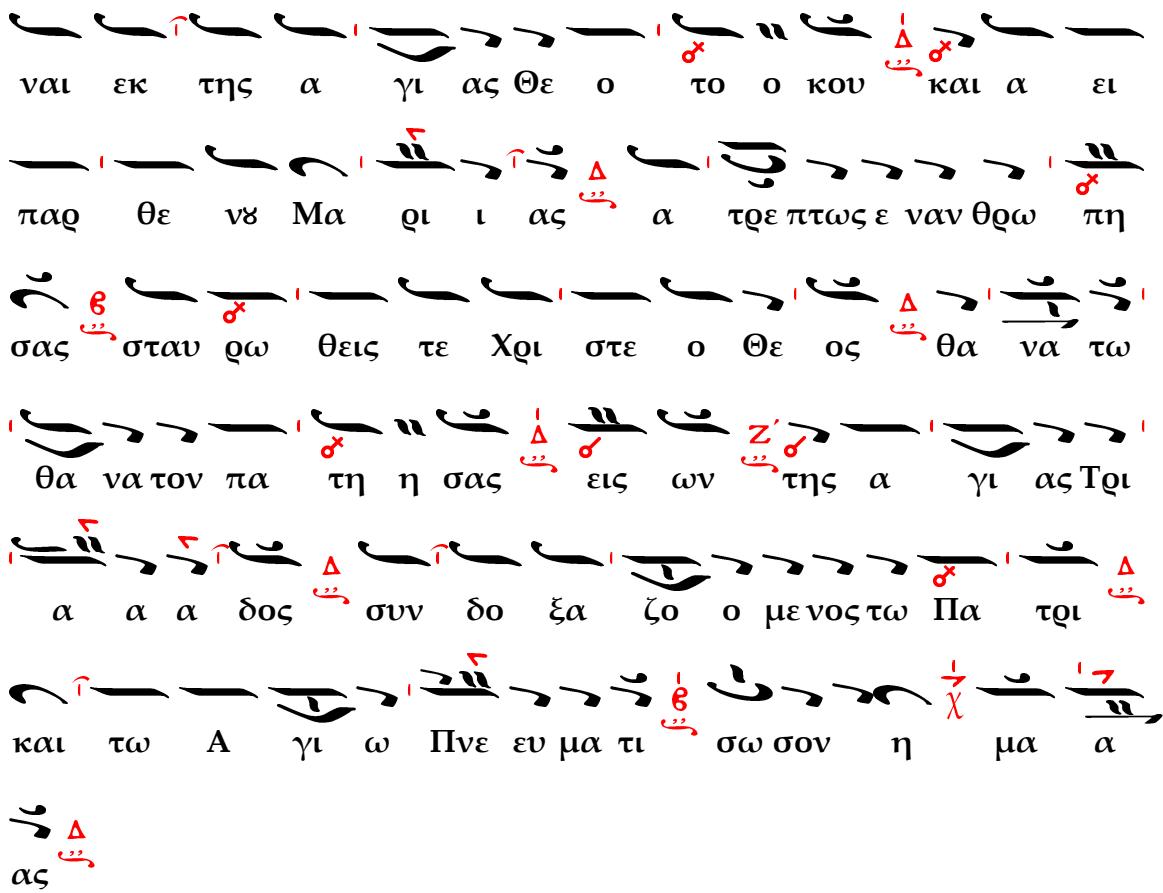
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄχος Δι Θ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

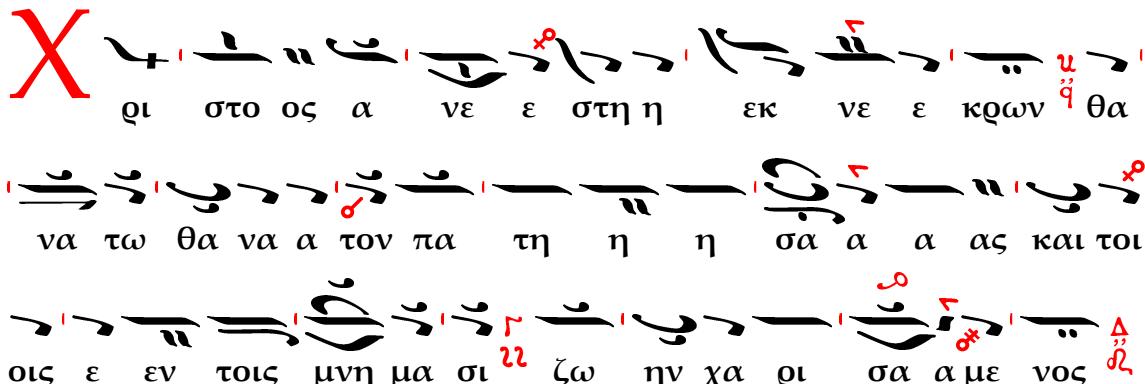

Ἀντίφωνον Γ'. Ἡχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

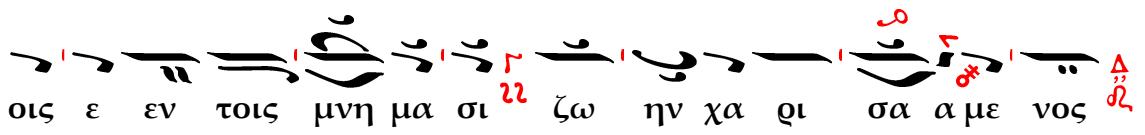
Ἡχος Πάρ

Στίχ. α. Αναστήτω δ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν. Ἄ

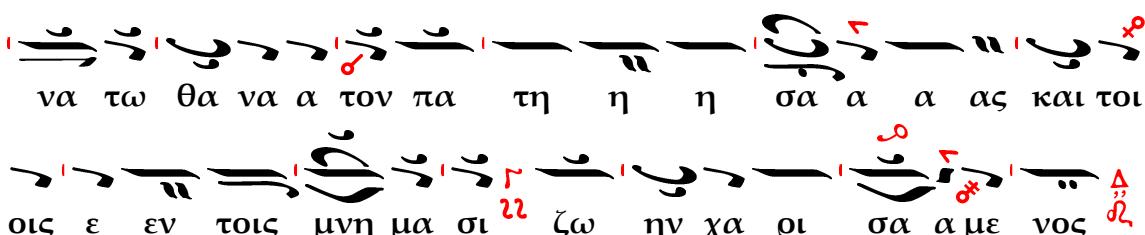
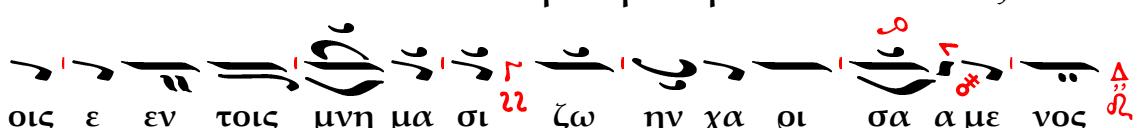

Στίχ. β'. Ως ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός. Ἄ

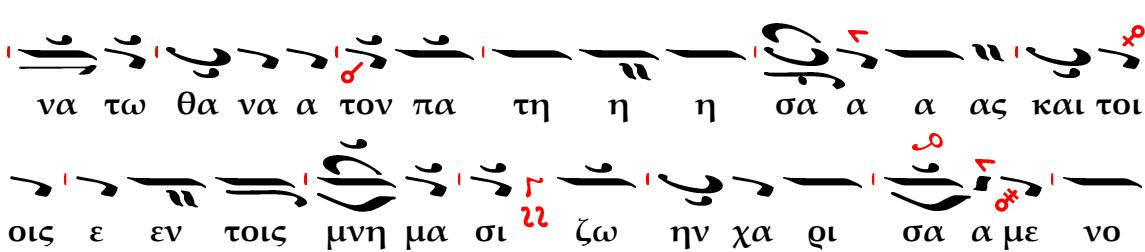
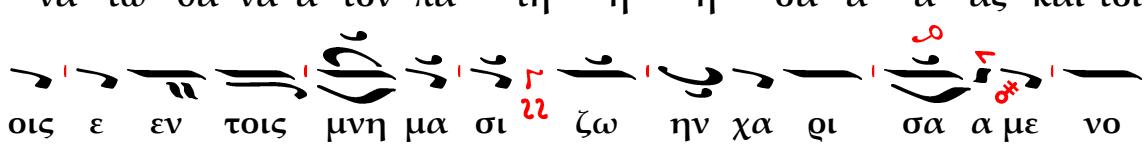

 οις ε εν τοις μνη μα σι **ii** ζω ην χα ρι σα α με νος **Δ**
Στίχ. γ. Ούτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ
 Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. **υ**
Δ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων **υ** θα
υ

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οις ε εν τοις μνη μα σι **ii** ζω ην χα ρι σα α με νος **Δ**
Στίχ. δ. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
 εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. **υ**
Δ

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων **υ** θα
υ

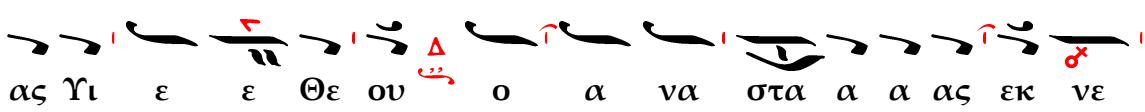

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οις ε εν τοις μνη μα σι **ii** ζω ην χα ρι σα α με νο

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ
ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἔχος Δι θ

E ν Εκ κλη σι **i** αις **Δ** ευ λο γει τε τον Θε
υ

 ον **Δ** Κυ ρι ον εκ πη γων Iσ ρα ηλ **έ** σω σον η μα
υ

 ας Υι ε ε Θε ον **Δ** ο α να στα α α ας εκ νε
υ

 κρω ω ω ω ων **Δ**

ό β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α Δ

Οὐ φάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ’ εὔθὺς τὸ
Ἄπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἅχος γρά Γα φ

E Γα Nη σφραγι σμε ε νου του μνη μα τος Δ η Zω η
εκ τα φ8 α νε τει λας Χρι στε ο Θε ος Νη γι και των θυ
ρων κε κλει σμε νων τοις Μα θη ταις Δ ε πε στης η παν των
α να στασις Πνε εν μα εν θες δι αν των ε γκαι νι
ζων η μιν Δ κα τα το με γα σ8 ε ε λε ε
ος γι

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

(Ψάλλεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα πλὴν τῶν μεθεόρτων τοῦ Θωμᾶ
καὶ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς).

Ἅχος πλ Δ Γα ρ

E ι και εν τα φω κα τηλ θες Δ α α θα να α τε Δ
α λλα του Α δ8 κα θει λες Δ τη ην δυ να α μιν Δ και
α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος Δ γι
ναι ξι Μυρο φο ροις φθε γξα με Δ νο ος χαι ρε ε τε Δ
και τοις σοις Α πο στο ο λοις Δ ει ρη νηνδω ρον με

νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α

 σι ι ι ιν

* * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΓΥΜΝΟΣ

"Ετερον Τρισάγιον εἰς ἥχον α'.
 Υπὸ Μανουήλ Πρωτοφάλτου (+ 1819).

^τΗχος Πα φ

A ^{Πα}
 μην **A** γι ος ο Θε ε ος **A** α γι ο ο

 ος ι σχυ ν ρο ο ος **A** α γι ι ο ος α θα α να

 α το ος ε λε ε ε η η η σο ον η η η

μας

A
 γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ος **A** γι ος ι σχυ ρο ο ος **A** α γι ο ος

 α θα α να α το ος ε λε ε ε η η η σο

 ον η η η μας

Δ
 ο ξα Πα τρι ι ι και γι υι ω και **A** γι ω

 ω Πνε ευ μα α α τι

K
 αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

Δύναμις σύντομον, κατὰ τὸ «ἀρχαῖον» «Οσοι εἰς Χριστόν».
 Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη.

Ἅχος Λ Πα φ

ιε ε Δν ν ν να α α α μις π
A Πα α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο
 M Πα ο ος ο ο ο ο ο Θε ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος Δ
A Πα α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο
 M Πα ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος Δ
A Πα α α α γι ι ος Α α θα α α α
 α α να α α α α α α α α α
 α να α α το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ος Ζ

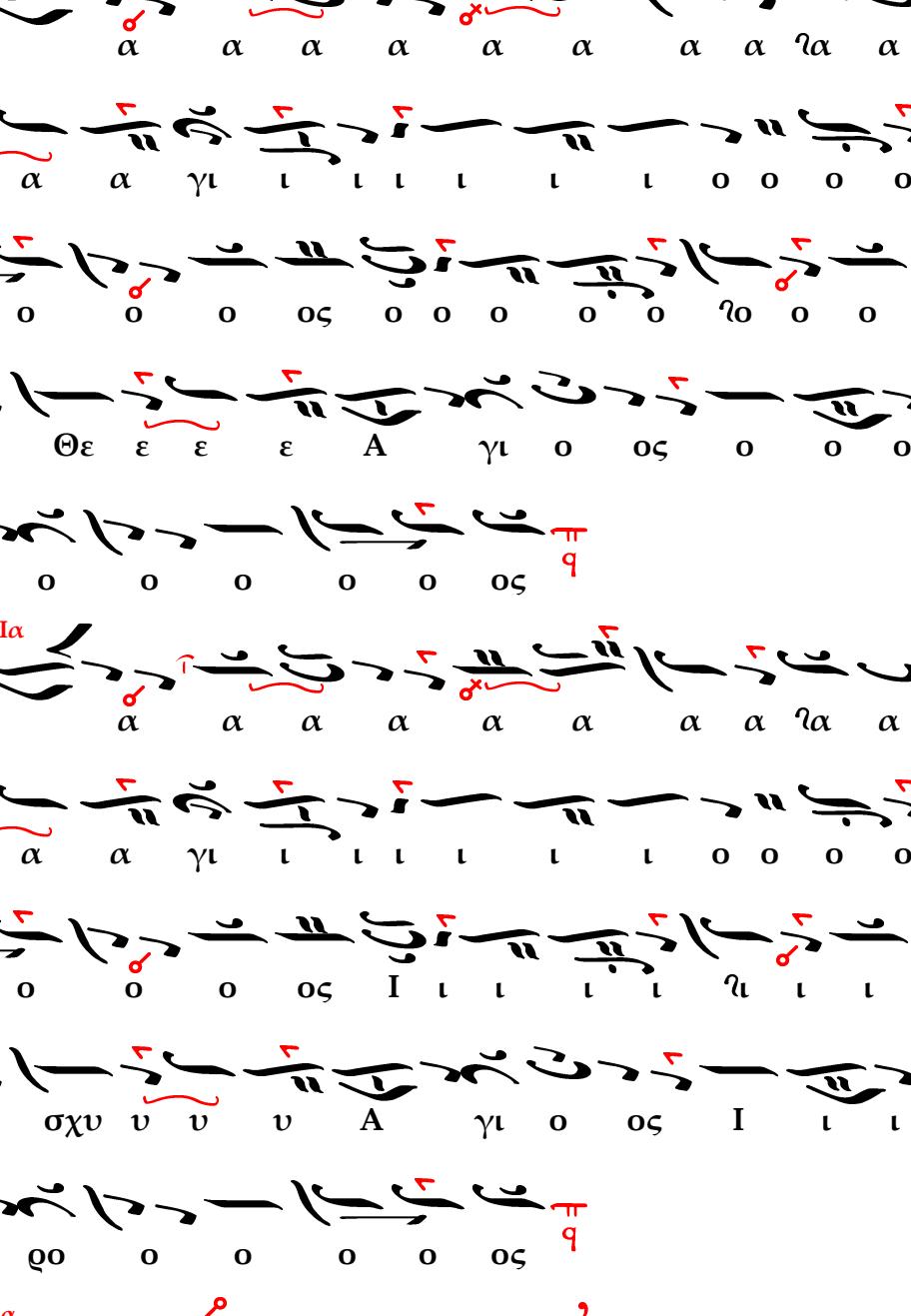
(ια' Σεπτεμβρίου , βκα', στὸν περίπατο, I.A.)

Δύναμις Ἰωάννου Ἀρβανίτη. Ἡχος ἡ Πα

A ^{Πα} α α α α α α χα α α α α α γι
 α α α α α α α α α α γι τ ι ι ος
Kε
 A θα α α α α χα α α α α α να α α α α
M ^ρ α λε ε Α θα α να α το ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ος
E ^{Πα} λε ε ε ε ε η η η η η η η η η η
 σο ο ο ο ο ο ο ο ον η η η η η η η η
 Ε ε λε ε η η σο ο ο ον η η η μα α α α
M ^{Πα} α α α α α α α α α α α α α α α α ας

Δύναμις, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἔχος η_q Παρ

 The musical notation consists of two staves of five-line music. The top staff begins with a large red letter 'N'. The notes are primarily black, with some red markings indicating specific dynamics or pitch changes. Below the notes are labels in a script-like font: 'ε ε ε ε Δv v v v v vα α α'. The bottom staff begins with a large red letter 'A'. It features several red 'x' marks over certain notes, suggesting they are to be muted or omitted. Below the notes are labels: 'μις π q'. The notes are mostly black with red accents.

α α α α α α α α α α χα α α α
 α Ζ' Η A α θα α α α α α α α α α α
 α α A θα α α α α α α α α α α α
 α α α να α α α ιε ε A α θα α α α
 α α να το ο ο γο ο ο ο ο ο χο ο ο ο
 ος Ζ' 3)
E λε ε ε ε η η η η η η η η η η η
 η η η η σο ο ο ο ον η η μα α α
 α α α α α α α α α α ας

1) συντομώτερον

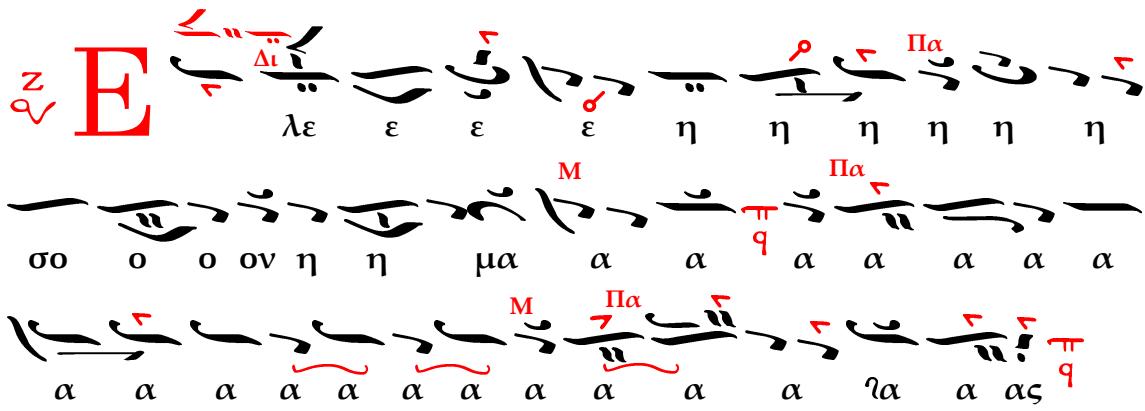
 να α ιε α α θα α α α να
 α το ο ος η E λε ε ε ε ε ε ε
 η
 κλπ.

2) Καὶ οὕτω:

 να το ο ο ος η E λε ε ε ε ε ε
 ε ε η
 κλπ.

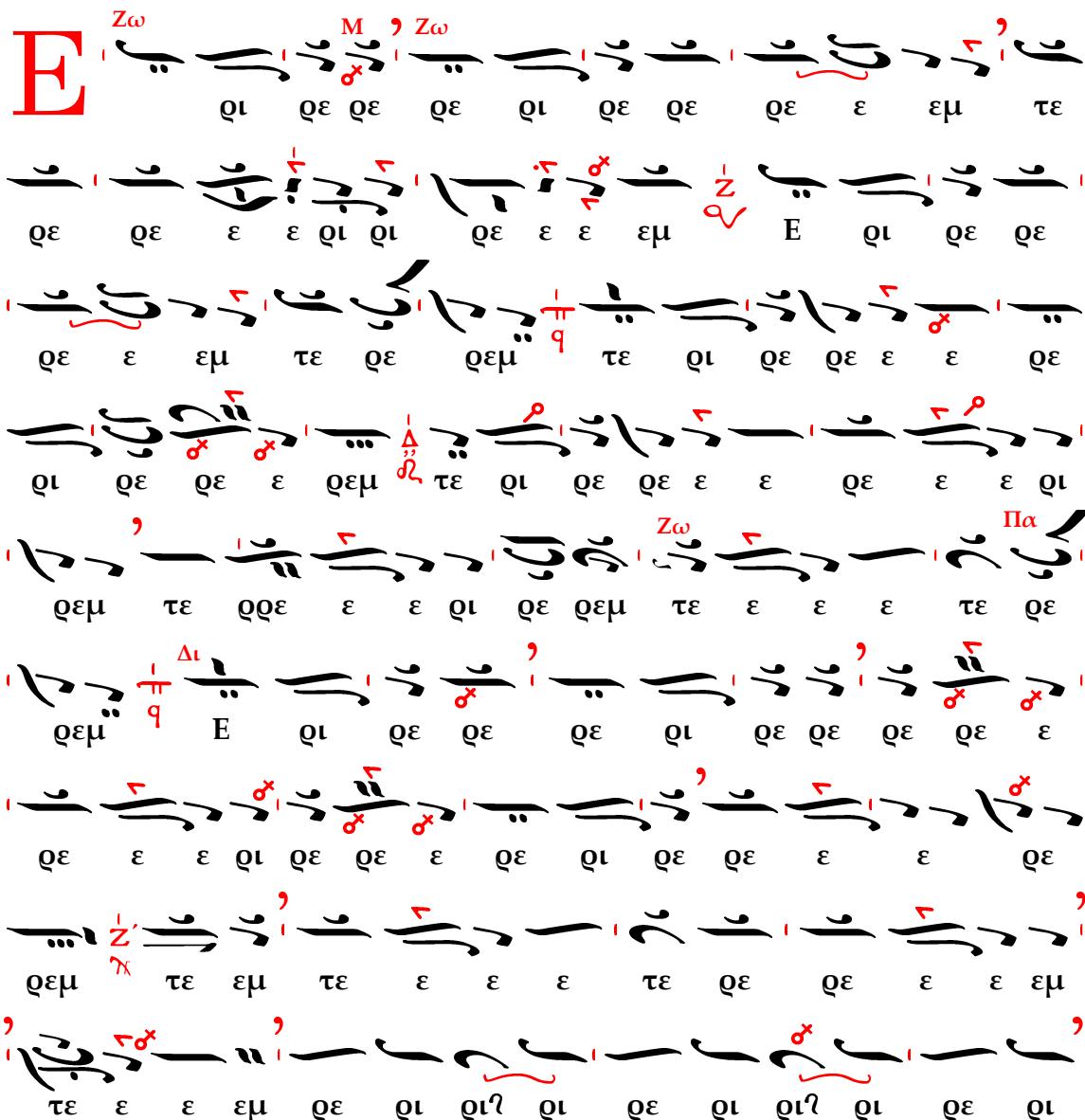
3) ἐνταῦθα δύναται νὰ φαλεῖ ἡμετέρα παρεκβολή, ἥγουν
 κράτημα εἰς ἥχον οὕτω.

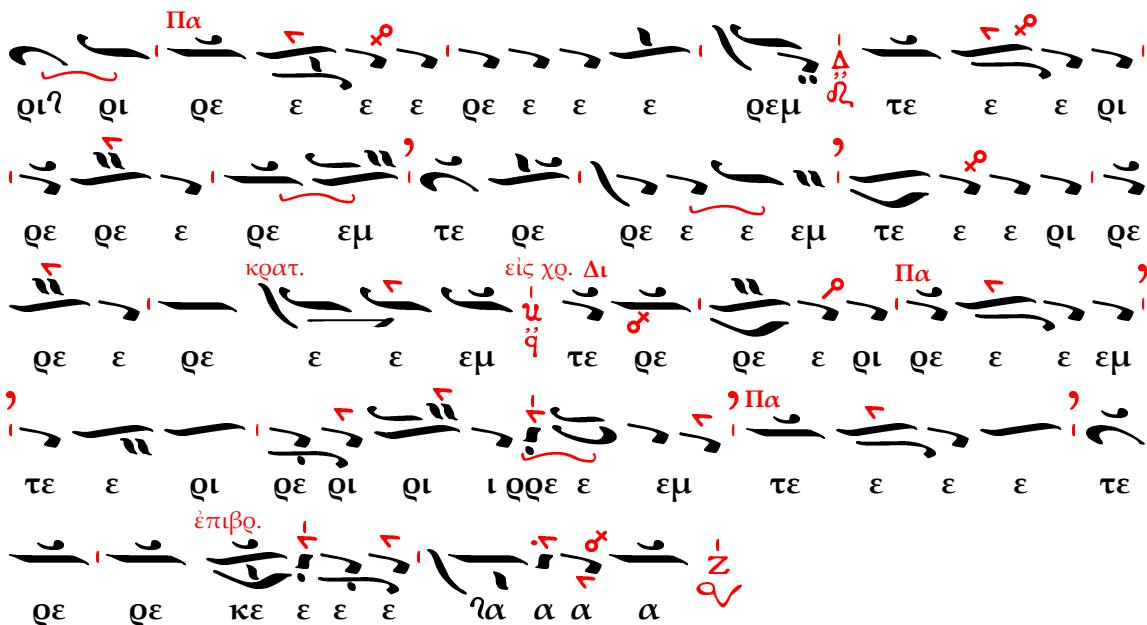
Τὸ τέλος καὶ ἄλλως πως;

Ἐτονίσθη καὶ ἐξηγήθη ἐν Διμηνιῷ, ιζ' Αὔγ., βκ΄, ἀντεγράφη ἐνταῦθα δὲ Μαΐου, βκα΄, ἀποτελεῖ δὲ προσαρμογὴν εἰς τὸ παρ' ἔμοῦ τονισθὲν «Ὄσοι εἰς Χριστόν» , τὸ κατὰ τὸ ἀνθίβολον κυρ-Κωνσταντίνου Πρίγγου.

Παρεκβολή, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, ἥχος οὗτος Zω

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ.
Οἱ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἥχος γ'.
Οἱ διάκονοι· Πρόσχωμεν.

‘Ο ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ρυτ').

Μέγας δὲ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἴσχὺς αὐτοῦ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθόν· ψαλμὸς τῷ Θεῷ ἡδυνθείη αἴνεσις.

Ἐντελέχεια οὐκ εἶναι.

^τΗχος Γα φ

M ε ε γας ο Κν ρι ος η μων και με γα λη η ι
σχυς α αυ τ^π και της συ νε σε ως αυ τ^π 8κ ε ζιν α ριθ
μος

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός· τῷ Θεῷ ἡμῶν

χ η δυνθειη αι νε ε σις **ϙ**

M ε ε γας ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η ι
 σχυς α αυ τ⁸ και της συ νε σε ως αυ τ⁸ 8κ ε σιν α ριθ
 μος η

Ξ Εύδοκει Κύριος ἐν τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν
 και εν

πα σι τοις ελ πι ζ8σιν ε πι το ε λε ος αυ τ⁸
M ε ε γας ο Κυ ρι ος η μων και με γα λη η ι
 σχυς α αυ τ⁸ και της συ νε σε ως αυ τ⁸ 8κ ε σιν α ριθ
 μος η

Ο διάκονος· Σοφία.

‘Ο ἀναγνώστης·

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Πράξ. ε' 12-20).

Ο διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγίνετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά· καὶ ἥσαν ὅμοθυμαδὸν ἄπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος· τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ’ ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός· μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραβάττων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κὰν ἡ σκιὰ ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν. Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων εἰς Ἱερουσαλήμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ὀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἄπαντες. Ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἡ οὖσα αἴρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ ἐπέβαλον τὰς χειρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἐθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. Ἀγγελος δὲ Κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ἐξαγαγών τε αὐτοὺς εἶπε· Πορεύεσθε, καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ὄγκατα τῆς ζωῆς

ταύτης.

Άλληλούϊα (γ'). Ἡχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς δ').

Ἡχος Πλ. Νη Ζ

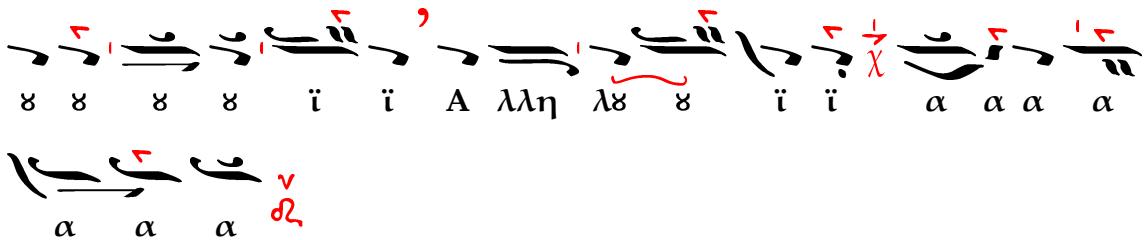
A λλη λ8 8 ī ī α ο A α α α α α λλη
λ8 8 8 8 ī ī ī ī α ο A λλη λ8 8 8
8 8 8 8 ī ī A λλη λ8 8 ī ī α ο

χ Δεν τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω οχ
α λα λα ξω μεν τω Θε ω τω σω τη η η η
ρι η η η μων ο

A λλη λ8 8 ī ī α ο A α α α α α λλη
λ8 8 8 8 ī ī ī ī α ο A λλη λ8 8 8
8 8 8 8 ī ī A λλη λ8 8 ī ī α ο

χ Προ φθα σω μεν το προ σω πον αν τε εν ε ξο
μο λο γη σει και εν ψαλ μοις χ α λα λα α ξω ω
μεν α αν τω ο

A λλη λ8 8 ī ī α ο A α α α α α λλη
λ8 8 8 8 ī ī ī ī α ο A λλη λ8 8 8

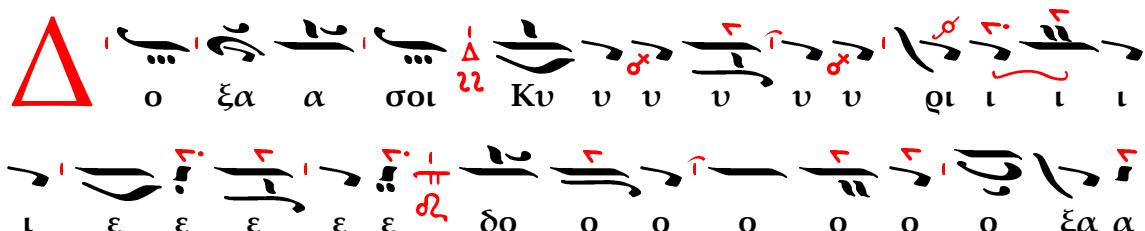

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 19-31).

Οὕσης ὀφίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἤλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. ἔχαρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με δὲ πατήρ, κἀγὼ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα ἄγιον· ὃν τινων ἀφῆτε τὰς ἀμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ὃν τινων κρατήτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἰς ἐκ τῶν δώδεκα δὲ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἤλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἵδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὥδε καὶ ἵδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἀ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι Ἰησοῦς ἔστιν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

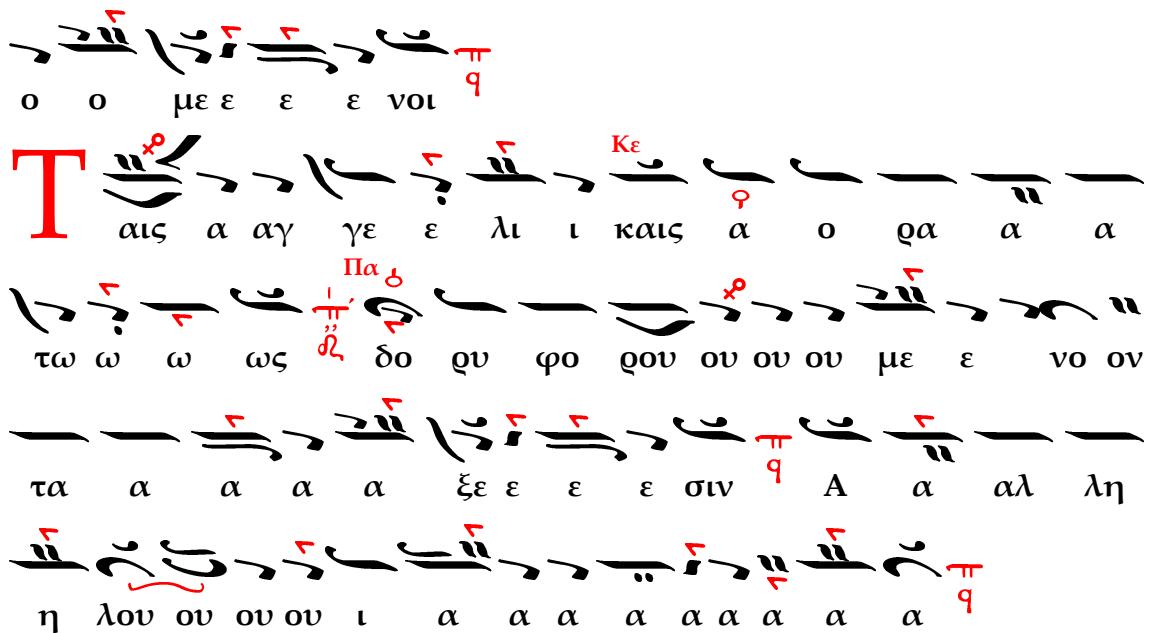
Ὕχος ιν Δις

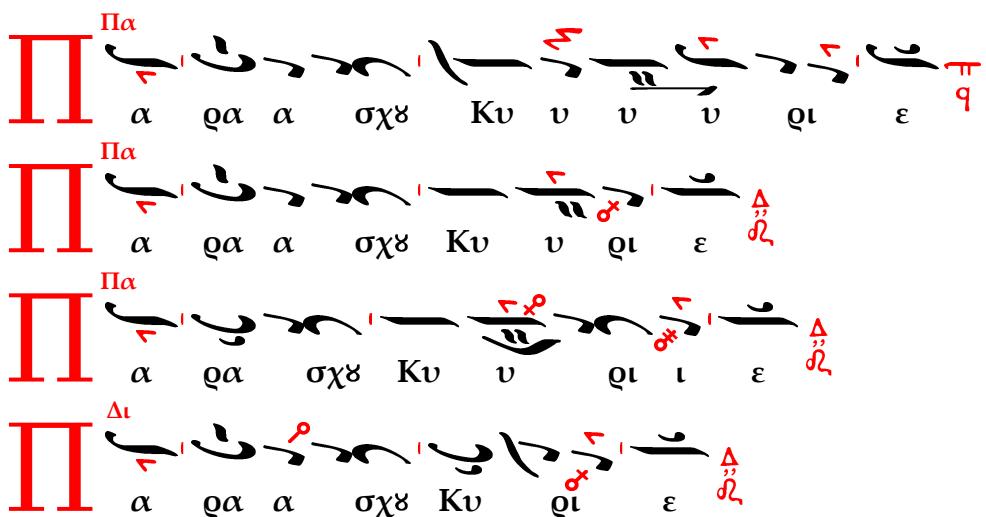
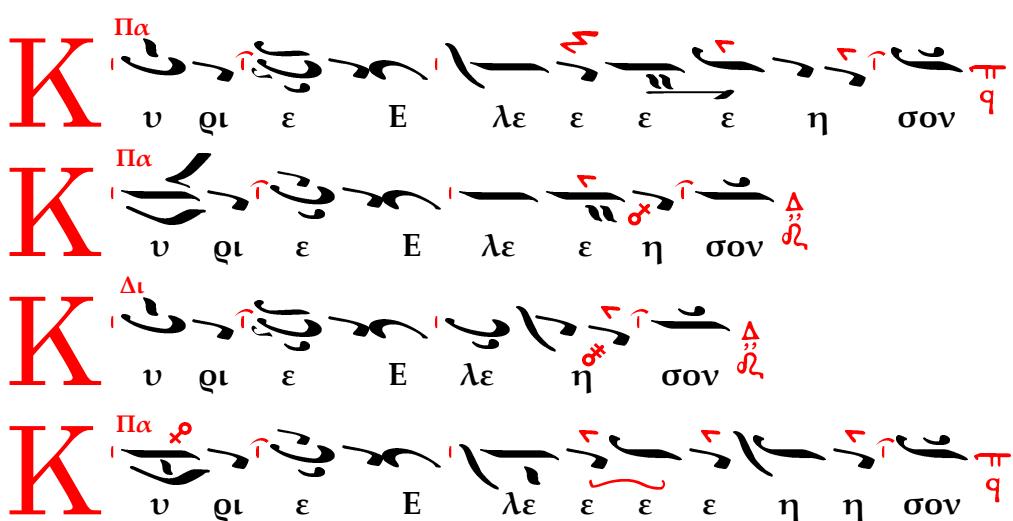
Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Μ Κε
 α α α α α α α α χα α α α α α τοι
 Πα
 α α α α α δι ι ι ι τον τοι σα α α
 Δι
 α γι ι ο ον υ υ υ μνον προ σα α α α
 Πα
 ηα α α α α α δο ο ο ο ο ο ν μνον
 προ ο ο σα α α δο ον τε ε ε ες πα α α
 Πα
 α α α α α α α σαν την βι ι ο ο ο τι
 Κε
 ι ι βι ο ο τι ι κη η η η η η η η ην
 Πα
 α πο θω ω ω ω με ε ε ε θα α α α α α
 με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε φι ι ι
 Κε
 ι ι ι ι ι ι με φι ι μνα α α α α α
 α α αν
 Ω Πα
 ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι λε ε ε
 Δι
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Κε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 Πα
 α υ ρ των ο ο ο λω ων ν πο ο δε ε ξο ο ο

Λειτουργικὰ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἡχος οὐ πάντα

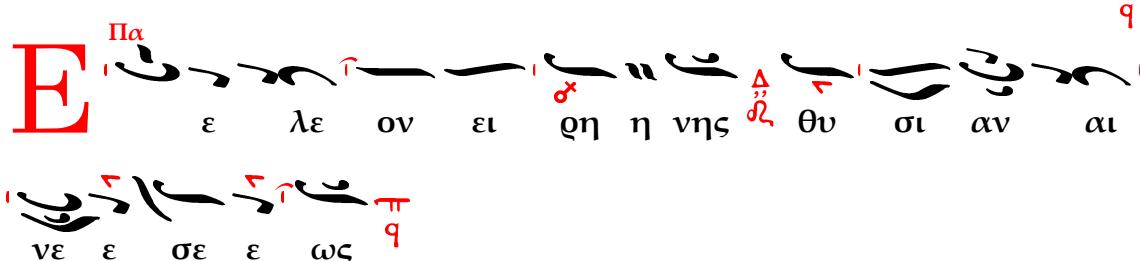

$\prod^{\text{Πα}}$ α οα σχ8 Ku οι ε η
 $\prod^{\text{Πα}}$ α οα α α σχ8 Ku ν ν οι ι ε π
 $\sum^{\text{Πα}}$ οι Ku ν οι ι ε π
 $K^{\text{Πα}}$ αι τω πνευ μα τι ι σ8 π
 $A^{\text{Πα}}$ γα πη η σω σε Ku ν οι ε η ι σχν υς
 $\mu_8 \Delta_t$ Ku οι ος ζε οε ε ω μα α α μ8 π θ και
κα τα φυ γη η η η μ8 και αι ου ν ζη ης
μ8 π
 $A^{\text{Πα}}$ γα πη η η η σω σε Ku ν Ετερον ἀργὸν
 $\eta \Delta_t$ οι ε ε η ι ι σχν ν ν ν υς μ8 π θ και θ
ος ζε οε ω μα α α α μ8 π θ και αι
και κα α τα φυ ν γη η η η μ8 και αι
ου ν ν ν ζη η η ης μ8 π
 $\prod^{\text{Πα}}$ α τε οα γι ον και A γι ον Πνευ μα π
 Δ_t Τοι α δα ο μο ου ου ου σι ον π θ και αι α α

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, δρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Γίὸν τοῦ Θεοῦ τόν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὅμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κριναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίῳ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν. Όμολογῷ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰώνος. Ἀμήν.

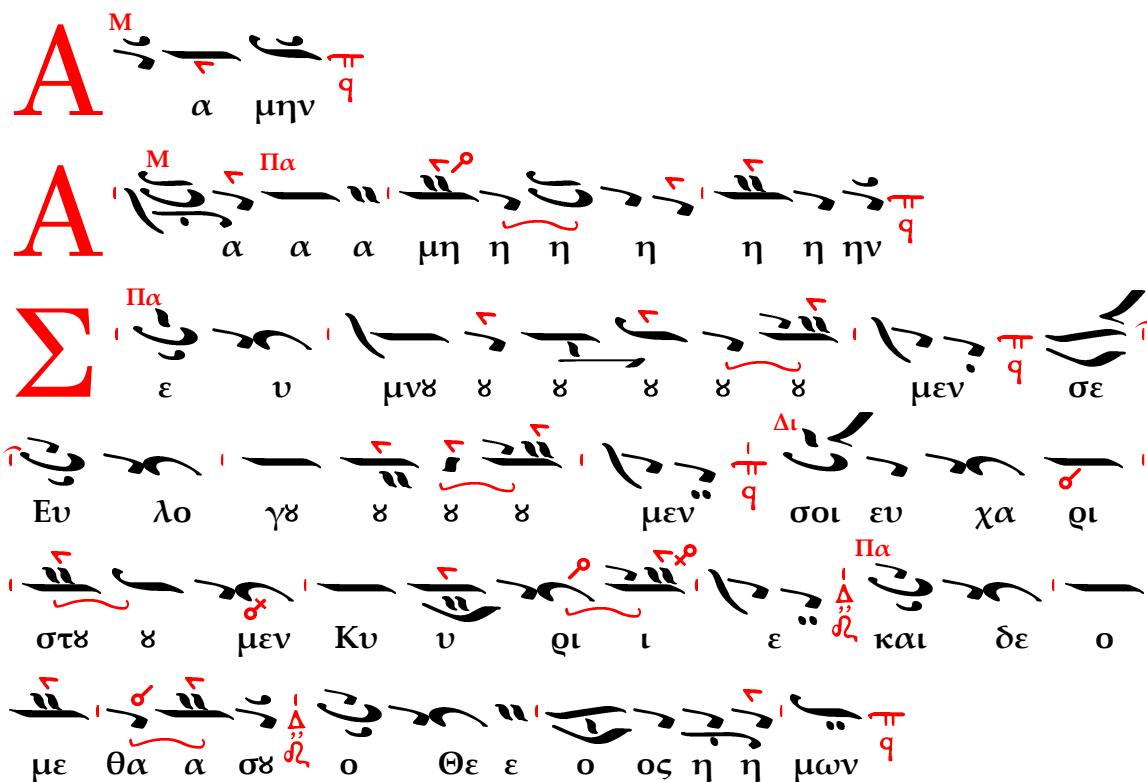
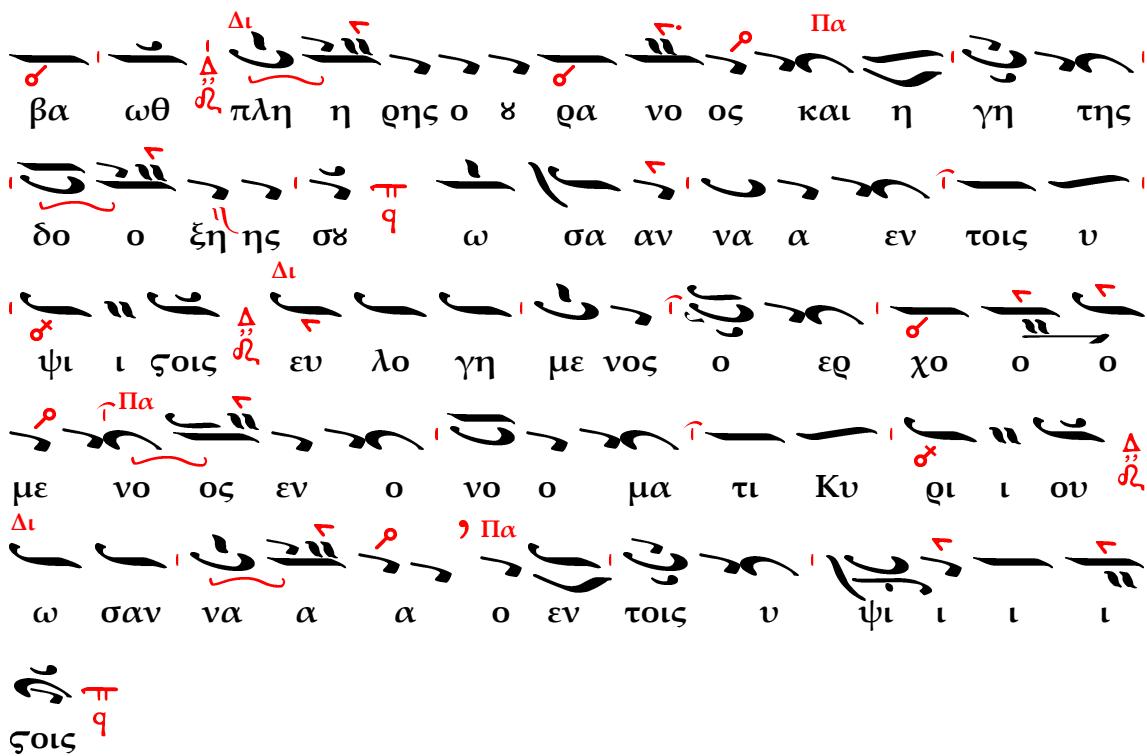

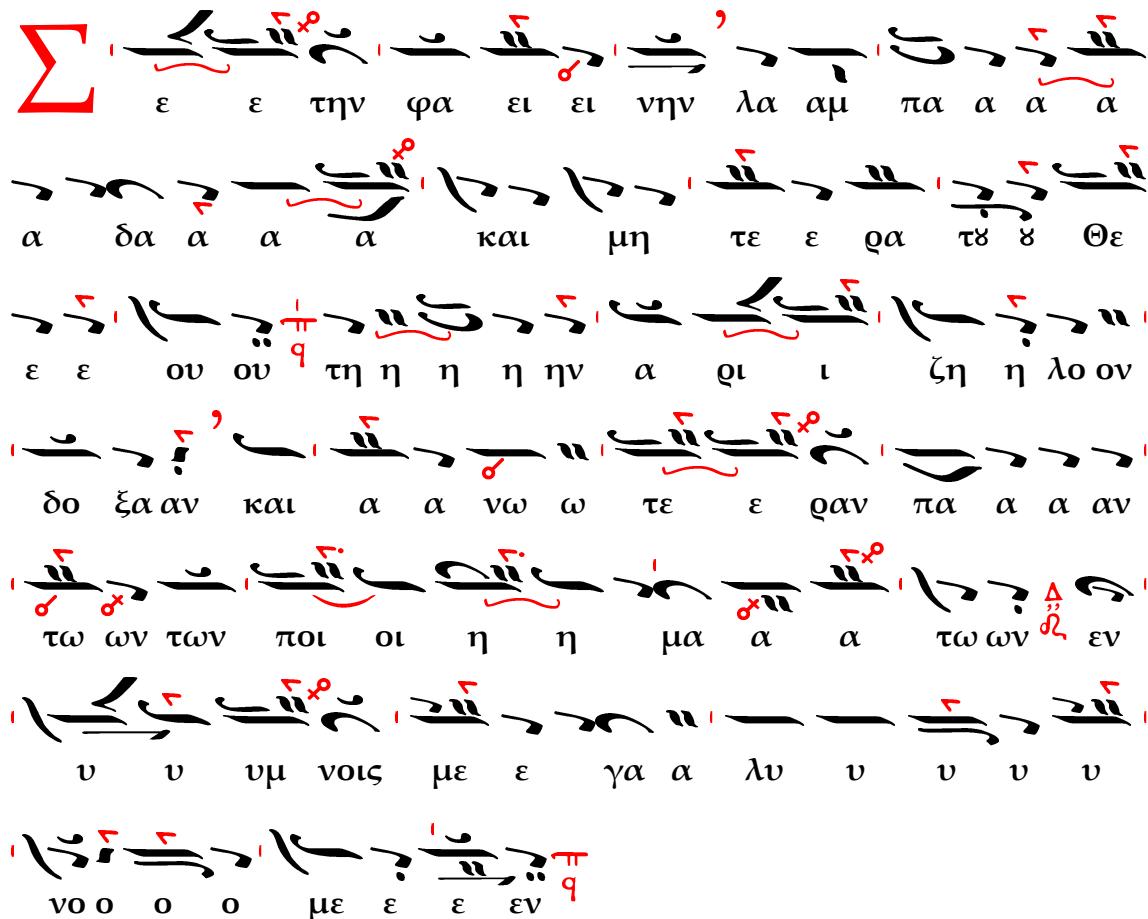
Νῦν σε ὑμνοῦμεν, Κύριε, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν
ζήριξον ἡμᾶς, Εὕσπλαγχνε ἐν θλίψει τοῦ βίου.

Ἐτονίσθησαν περὶ τὸ ‚αἱπς‘, συνεπληρώθησαν καὶ ἐκαλλωπίσθησαν
μικρὸν τῇ κγ’ Ἰουλίου τοῦ τὸ ‚βδ‘.

I.A.

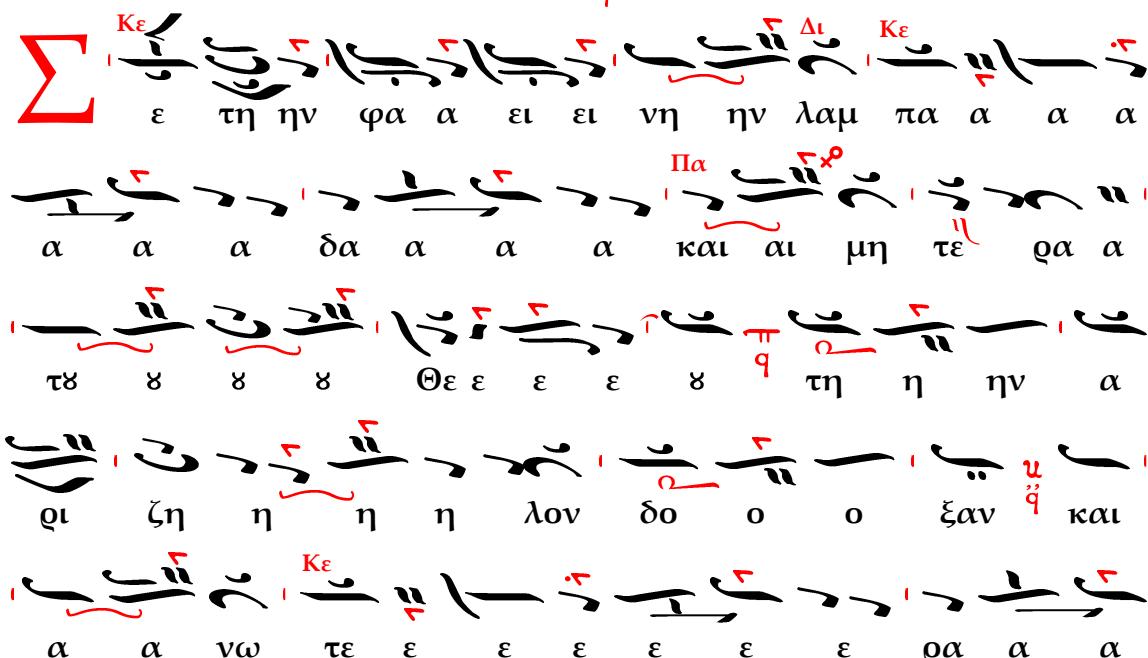
Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...
Ο εἰρμὸς τῆς θ' ωδῆς τοῦ Κανόνος.

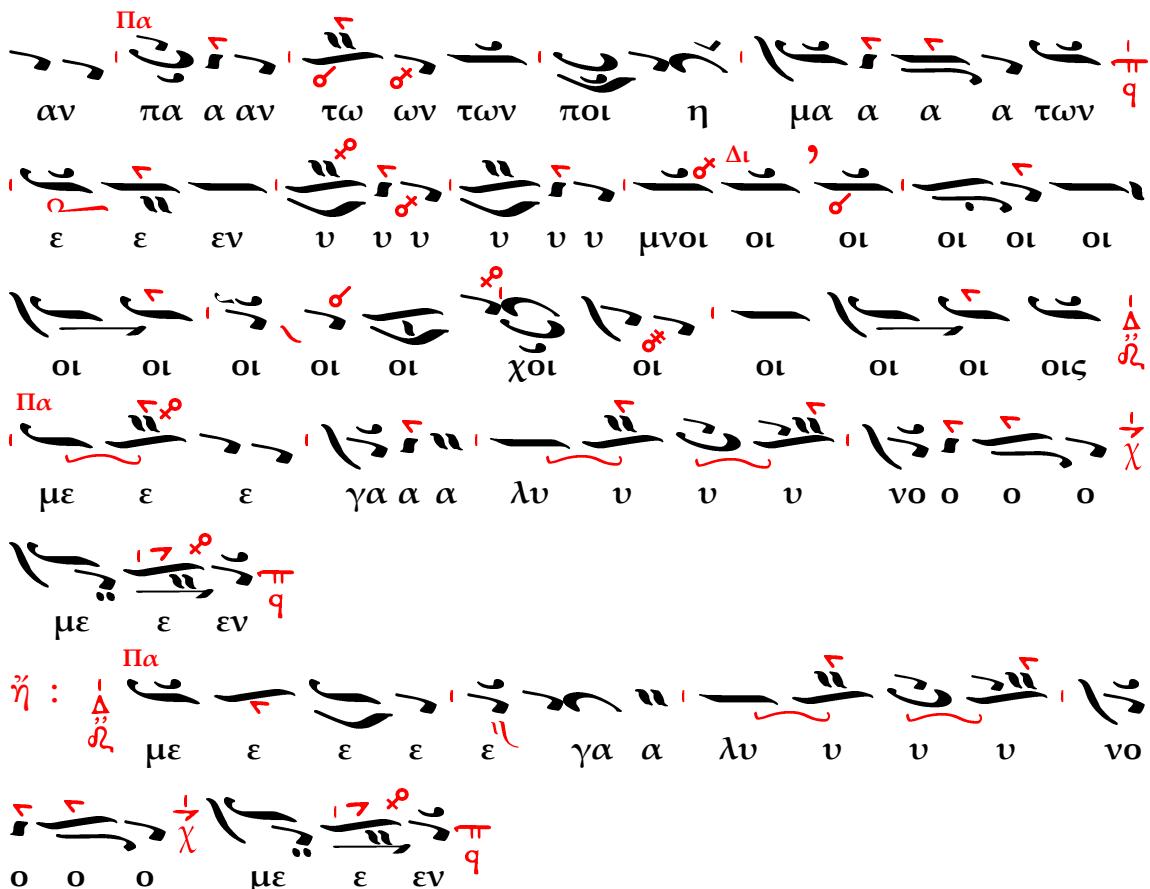
ΤΗΧΟΣ ΛΠΑΦ

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Θωμᾶ, εἰς τὸ Ἐξαιρέτως,
Ίωάννου Β. Ἀρβανίτη.

ΤΗΧΟΣ ΛΠΑΦ

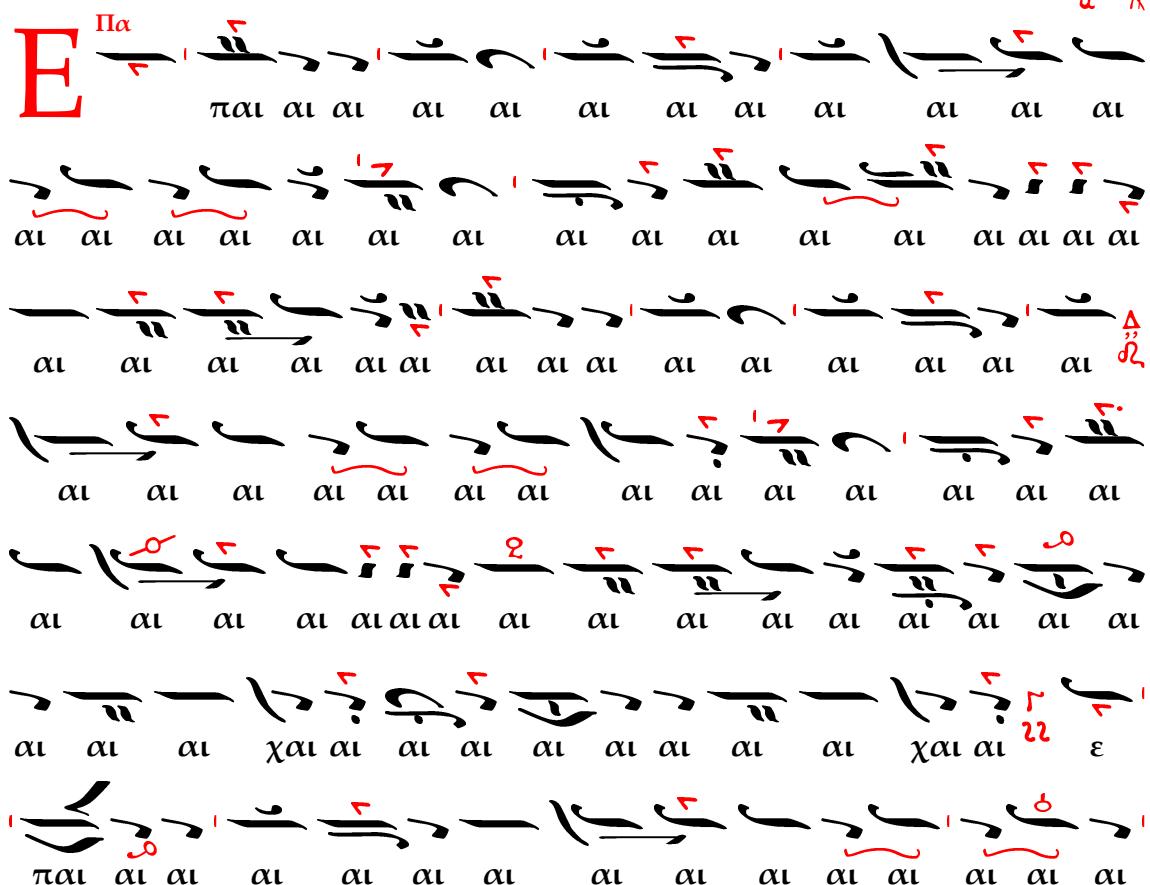

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΘΩΜΑ

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἡχος πλ. α'. Πα.

Ἦχος πάντας

q _ e
u x

Kε ai ai ai χai ai ιai ai ai ai ai ai
Δι
 ai ai ai χai ai ai ai ai ai ai ai ai
M
 ai ai ai ai ai ε πai ai ai νei ei ei
Πα
 ei ei ei ei ei I i i ε ε ηou ou
Δι
 ou ou σa a a α α α α α α α α
Πα
 a a χa a a α α α χa a a a χa a
M
 a a a a ααa a ααa ααa ααa ααa α I
Ζω
 ε ηou ou ou ou σa a a λη η η η
Πα
 η η η η ημ
 τo o o o o o o o o o o o
ο
 o o o o o o o ηo o o o ov
Κυ
 v v v v v v v v v v v v
ρ
 v v v v v v v v v v v v
ν
 v v v v v v v v v v v v
ν
 v v v v v v v v v v v v
π
 v v v v v v v v v v v to
υ
 o o o o o o o ηo o o o o

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἴδομεν...

Ἔχος πάντα

X οι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ρ θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα οι σα α με νο
ο ο ο ο ο οις

Ὕχος ἡ πάτη θεός

Ἅγιος Διόθ

E ι η το ο νο μα Kv ρι 8 εν λο γη με
νον α πο τ8 νυν και ε ως τ8 αι ω ω νος (δις)
T ο ο νο μα Kv ρι 8 ει η εν λο γη
με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τ8 νυν και ε ως
τ8 αι ω ω νο ο ος